

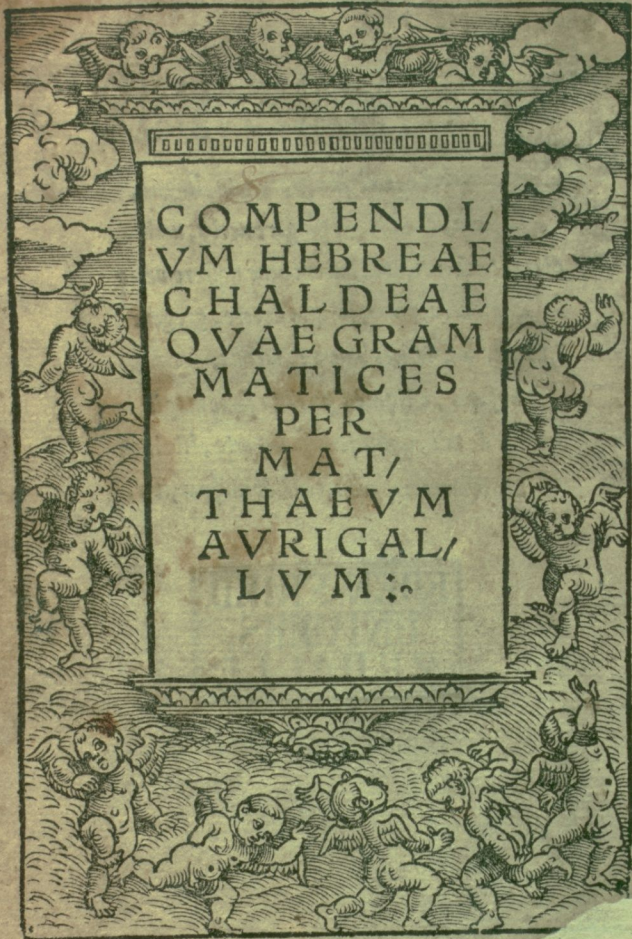

Ex Libris
D. Guil. Gesenüß

A. 663.
O.

COMPENDI/
VM HEBREAE
CHALDEAE
QVAE GRAM
MATICES
PER
MAT/
THAEVM
AVRIGAL/
IVM:

DE ELEMENTO-
RVM APVD
HEBREOS DI-
VISIONE.

Elementa diuiduntur apud
Hebreos cum in Literas tū in
voces, Litere alphabeti sunt figu-
rę, voces vero notulę adiunctę.

DE LITERIS
HEBRAEO-
RVM.

Hebrei tantum duabus & vi-
ginti literis vti solent, quas
contra latinorum gręcorumque
consuetudinem & scribunt & le-
gunt.

a ij

De figuris

AD D. GASPAREM GLACIVM
MATTHAEVS AVRIGAL.

Si cupis Hebre.e, coelestia grammata, lingue,
Si sacra, uis Solymis pingere uerba, notis
Si cupis ætherei, quid habent bene noscere uates
Si uis uera, pium, scripta docere, gregem
Limosa, noli latices haurire, lacuna,
Si sapis, e liquido præbibe fonte magis
Ac lege de tali, quem scripsimus arte, libellum
Sic breue comperies, candide Gaspar, iter.

KOEN. FRIED.
UNIVERS.
ZU HALLE

Resch	Cuph	Zadi	Pe
R	Q	Z	P
ר	ק	צ	פ
	Taph	Schin	
	Th	S	
	ת	ש	

Porro ש duplicem habet potestatem cum puncto ׀ in dextero cornu sch valet sic ש, cum ׀ autem in sinistra parte est s simplex hoc modo ש.

DE DIFFERENTIA LITERARVM.

Litere partim vocales partim consonantes nominantur. Vocales a iij quidem

DE FIGVRIS NOMINI-
 BVS ET POTESTA
 TE LITERARVM.

Daleth	Gimel	Beth	Aleph
D	G	B	A
			
Cheth	Zain	Vau	He
CH	Z	V	H
			
Lamed	Caph	Iod	Teth
L	C	I	T
			
Ain	Samech	Nun	Mem
A	S	N	M
			

Nonnullæ literarū figuræ in-
ter se ualde similes apparēt,
vt כ & ב, ן & ו, ה & ח, ס & ש
ר & ר, item ת & ת, proinde vi-
su accurato potissimū opus tibi
erit ad discernendum formas ear-
undem quo minus in ipso statū
(vt aiunt) limine inpingas.

DE COGNATIO- NE.

ITEM, non paucae quæ a natu-
ra plurimum habent affinitatis,
crebro transeunt in affines, sed
ita tamen ut neque singulæ in sin-
gulas mutantur, verum cognatæ
a iiij tantum

quidem numero sunt quatuor
ע & א ו י Consonantes vero xvij.
ב ג ד ה ו ז ח ט כ ל מ נ ס פ צ ק
ת & ר ש , ex vocalibus י & ו nō se-
cus q̄ i & u apud Latinos in cō-
sonantiū potestātē interdū abeūt.
Porro hę quęque literę ע & פ מ נ ב
in calce dictionū sic semper reperē-

untur י & ת ר ב ז ת quę
tamen a prioribus neque prolaci-
one, neque potestate, sed figuris
tantum differunt. At ex duabus
aspiracionibus ת & ה , alterā tenui
alteram autem crasso proferimus
spiritu.

DE SIMILITV-
DINE

lore literarū (diducto in hoc apte
oris rictu) pronūctiari volunt.

Prima est a obscurum, rotun-
doque ore ipsam enūctiamus, sig-
num eius est . & צמק vocatur.

Secunda a subtile ac clarū, cui
תתא nomen est ab aperiendo, eo q̄
magno oris hyatu efferat, hac sig-
nat linea . & infra literā perpetuo
positā inuenies, ad discrimen רפה.

Tercia e durum duobus no-
tata punctis, hunc in modum . &
צרי dicitur

Quarta e molle, cuius pictura
est . & eam סגול appellamus.

Quinta i atq̄ est eiusdem cū
i latino pronūctiatiōis & sub
literis scribitur, sic solitorio pun-

a v cto

tantū, in cognatas, id quod pri-
mum literę dictionis ווּוּן ostē-
dunt, deinde ו & ב. Pręterea ו ו
ו sinistrum & ז. Postremo eciā
ו dexterum & ו raphatum per-
sępe inter se variantur.

DE NOVEM VO-
CIBVS ET PRO-
NUNCIACIONE
EARVM

VOCES, non eo quo apud
Latinos more proferuntur
mixte alphabeti characteribus,
Sed seorsum a vocalibus & lineis
& punctis signantur, quę pro va-
lore

קבוץ שפתים Nona & vltima
a cōtrahendis labijs nomēclaturā
est sortita ita format̃ in pro-
ferendo u gallici sonum imitatur,
qui inter i & u apud nos obtinet
medium.

DIVISIO VO-
CVM.

Semper Longæ

קִימִי & שִׁבָּא line קִימִי longæ sunt.

Breues

פֶּתַח שִׁבָּא & סָגוּל prepetuo bre-
ues.

eto . quē hebrei חַרִּיק nomināt.

Sexta o agreste nomen eius
חֹלֶם & supra literam semper lo-
cum tenet ita tamen ne רביע ac-
centus appareat.

Septima o exile, ac שְׁבֵא vel
חֶטֶה dicta, hoc modo pingitur,
infra literam, eam raro vel nunquā
legimus, & componitur cum
& in hunc modum

Octava ipsi vau tantum seruit,
sine alio addito puncto sic ה, in
placione per quā similis u vocali la-
tinæ nam pleno exprimitur ore,
vnde & nomen habet מְלוֹאֵפִים
cum alioqui שֶׁרֶק cognomine
gaudeat.

ARTIFITIVM PVNC-
TANDI VSV PO-
tius q̄ regulis perdi-
scendum.

NE que propterea punctandi
sciencia statim a quouis per-
cipitur, nisi diutina ac diligenti di-
uinorum librorum lectione atque
adeo euolutione, neque etiam e
quolibet exemplari, nisi probe ca-
stigato & plane sine mendis, siqui-
dem talis est res, quæ videt̄ assi-
duo magis exercito, quam multis
probari regulis.

DE NVMERO HE-
BREORVM.

Communes

חירוק præsentē י longa est, semo-
to י, sub qualibet etiam litera bre-
uis. חירוק cū י longa sine י bre-
uis, sic שורק . Si habet י pducta
est, sin minus, correpta. Aduerte
שורק vocabulo & מלופאום & ק
קברז שפתים dici

At libet hoc loco exempli gracia
duos per c̄ eleganteis versiculos
e Parpinianensi poeta adijcere
Sunt autem Iambici senarij.

קנת חכמת קנה בינה ירידי
אל תהיר לנפשן המבירה

DE RADICALIBVS

& seruilibus literis,

CAETERUM viginti duæ al/
phabeti literæ in vndecim
radicales & in totidem secantur
seruiles. Radicales sunt quæ a ra/
dice hoc est themate nequaquam
uolunt separari. Reliquas autem
nominamus seruiles vt חט ספר
קזע צדק, & si interdum etiam pro
naturalibus censeantur, vt בנה אה
משלי בר & ex illis deinde sub/
seruientes constituuntur syllabe
quæ sane simul cum literis, a ser/
uitute nomē sibi vendicant, eo q̄
suum exhibeant ministerium cum
ētis parciū oracionis accidenti/
bus, At paulo post de singulis fa/
mulantibus

2

Hebrei etiam numeros suis
designāt literis, quibus ad-
huc psalmos Dauidis distinctos
uidemus sic.

vi	v	uuη	uη	η	u
ו	ה	ו	ג	ב	א
xxx	xx	x	ix	viη	vη
ל	כ	י	ט	ח	ז
xc	lxxx	lxx	lx	l	xl
צ	ם	ע	ס	ג	מ
	cccc	ccc	cc	c	
	ת	ש	ר	ק	

m

Mille autem per \aleph cum puncto
superposito significant.

ciandi, & musicam harmoniam
oratio quoque distinguit. idque
non aliter. atque apud latinos per
punctorum fit genera.

רביע שלשלת סגול הלישא גרו
גדולח פורקטן קרוגי פרה גרוש
יחיב בשט זקה קטן זקה גדול
אתה תמא לגרמיו חביו זרקא ט
טרתא סותבסק

Sequentes autem oras
tionem non distinguunt

שופר ישרן שופר תפוד שופר ע
עילוי קדמה נח בניומי מאניו
נרגא מאנילא אל הלישא קטנת
b At

mulantibus suo dicam loco copiosius.

PARTESORATIONIS,

O Rationis numerantur tres tantū partes. Nomē, Verbum, & consignificatio. At sub nomine pronomen, sub verbo Participiū, sub Consignificatione Præpositionem, coniunctionem, aduerbiū Interiectionēque Iudeorū Grammatici comprehendere.

DE ACCENTIBVS.

H I sunt autem accentus quibus præter rationē pronunciandi

Mouentur nomina de genere in
genus, Foeminina in ם se finiunt
Masculina autem hac terminali
carent litera, vt קטון קטנה.

DE COMPARA
CIONE SEV GRA
DIBVS COM

parationis

Duobus cōparationis gradibus
hebręorum caret sermo, nempe
comparatiuo & superlatiuo, ex
positiuo comparatiuum faciunt
per יותר aduerbii subiunctionem
vt טוב יותר. Item eiusdem cum
יותר est valoris ׀ comparandi
particula, si in contextu oratiois

B ij

post

At מקת copulatio est, quæ gre-
cis ὀφει dicitur, אע"פ vero pronon-
gationis nota.

DENOMINE,

NOmen autem, aliud quidē
propriū, ut משה , aliud vero
appellatiuum, ut איש , aliud autē
adiectiuum, ut גדול , aliud rursū
gentile, ut עברי , Aliud autem nu-
merale, ut אחד & c.

Præterea quod ad accidēcia per-
tinet prorsus eadē sunt quæ apud
latinos.

DE MOTIONE,

Mouet

cabula in singulari numero vel
 ex natura rei deprehenduntur, vel
 ex adiectiuorum, vel Pronomi-
 num, siue ꝑborum aut, Parti-
 cipiorū addicione. Omnes enim
 declinabiles orationis partes iſ-
 dem vtuntur cum nomine gene-
 ribus. verum Masculina fere om-
 nia in plurali numero ים habēt ut
 משל משלים. fœminina vero הן
 ut זמעה זמעות. paucis exceptis
 quæ has fallunt regulas, ut ב
 צבית פלגש פלגשים

CANON DE ה & ה

ה & ה in fine, non tantum nomi-
 num, sed etiam participiorum pe-
 culiaries
 b iij

post positivum sequitur, ut pro/
verbi: טובה הכמה מפני ימים viii
superlativum מאר adverbium
constituit ut הן regum xiii ויה
ויוצרב איש הכם מאר

DE GENERE

Dvo precipua sunt nominū
genera Masculinum, & foe-
mininum. Masculinum, ut אברהם
femininum ut שרה ex his terciū
genus commune nascitur ut נפש.

DE COGNICIONE

generum.

Cognicio generum nihil habet
difficultatis. Siquidem vos
cabula

ut חל. Composita ut, דְּחֻקָּיָא,

DE NUMERIS.

Numerus triplex est, Singularis
ut שְׁנָה. Dualis ut שְׁנַיִם. Plu/
ralis, vt שְׁנַיִם

DE CASIBVS

Sex sunt casus, qui potissimum
discernuntur ex orationis sensu
in omni numero, rarissime autem
articulis.

ARTICVLI.

Casuum Articuli sunt triplici in
B וְיָ numero

coliares , foemi: gene: sunt literę
ut אֶתְּבַח וְצַעַת

DE COMMVNI GENERE.

Communis generis ea uocamus
nomina, quæ in numero multi/
tudinis, utramque admittunt ter/
minacionem, nempe יום & זמן ut
יום . שֶׁפַח שְׁפָתַיִם uel שְׁפָתוֹת
זֶמַן וְנַפְשִׁים & . יָמִים uel יָמוֹת
uel זְמַנּוֹת

DE FIGVRIS

Figuræ nominibus accidunt duę
Simplex & Compolita, Simplex

EXEMPLVM PRI/
MAE DECLINA/
CIONIS, IN SIN/
gulari numero

NOminatiuus גבור, genitiuus
הגבור, datiuus לגבור, ac-
cusatiuus את-גבור, vocati: גבור,
ablatiuus מגבור.

CANON DE
Numero duali.

DValia eodem flectunt mo-
do quo Pluralia, verum in
nominibus huius numeri vbique
fere פתח ante חריק punctum index
est, vt אַלְפִים שְׁנַיִם מֵאָתַיִם
b v &

numero η & ν λ η , Genitiuo
 η $\bar{\rho}$ ponimus, λ Datiuo ministras
 η famulae Accusatiuo, & ν Ab-
latiue seruit. Nominatiuum uero
& Vocatiuum articulorum mi-
nisterio prorsus carere uides.

DECLINACIONES.

Duæ sunt declinationes. in
quibus nomina non ad casus, quæ
admodum apud Græcos & lati-
nos fit, per immutationem nouis-
simæ syllabæ, sed ad numerum
variantur, Primam Masculini al-
teram uero Fœminæ generis dicti-
onibus adscribimus.

exemplū

Nominatiuus הנכמות . Genitiuus
התכמות . Datiuus להכמות . Accu-
satiuus את-ההכמות . Vocatiuus
הכמות . Ablatiuus מהכמות

Communis generis nomina non
propriam declinandi formam ha-
bent, sed per has vtrasque flectun-
tur declinaciones .

DE LITERIS התיבות dictione.

Solent literę dictionis התיבות
cum in thematum principio
seruiunt, Nomina quæ a verbis
deriuantur indicare.

De ה, vt הובח Prouerbiorum xv
לא יאמב לץ הובח לו
De

& כְּבָרִים

In Plurali.

Nominatiuus גְבוּרִים. Genitiuus
הַגְבוּרִים. Datiuus לַגְבוּרִים. Accu-
satiuus אֶת-הַגְבוּרִים. Vocatiuus
גְבוּרִים. Ablatiuus מֵגְבוּרִים.

EXEMPLVM

Secundę inflectionis

femi : gene : in

Singu : Numero .

Nominatiuus הַכְּבֹדָה. Genitiuus
הַחֲכָמָה. Datiuus לַחֲכָמָה. Accusa-
tiuus אֶת-הַחֲכָמָה. Vocatiuus חֲכָמָה
מֵהַחֲכָמָה. Ablatiuus מֵהַחֲכָמָה.

In Plurali.

Nomi

DE NUMERA-
LIBVS

Numeralia nomina, quædam
numerum quædam uero or-
dinem significant.

QVAE NUMERVM
Citra ordinem demon-
strant Mas: gene: sūt
hæc.

אָחַד שְׁנַיִם שְׁלוֹשׁ אַרְבָּע חֲמִישׁ
שֵׁשׁ שִׁבְעָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
אָחַד עָשָׂר שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁלוֹשׁ עָשָׂר
אַרְבָּעָה עָשָׂר חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר
עָשָׂר שִׁבְעָה עָשָׂר שְׁמֹנֶה עָשָׂר תְּשַׁע עָשָׂר
חֲמִישִׁים עָשָׂר
Fœmi

De aut, אחר, Nu:xxi
וְיִשְׁמַע הַבּוֹעֵי מִלֶּךְ עַרְוֹ יֵשֶׁב בְּ
הַגֹּב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דָּרוֹ הָאֲחֵרִים

De מ, ut משובה i
כִּי מְשׁוּבַת פְּתִים תִּהְיֶה

De s vt ועברה ibidem capite xv
וּבְתוֹצֵאת רָשָׁע וְעֵבֶרָת

De n, vt תפלה Psal: lxxx
אֲדוֹנָי אֱלֹהִים זָבָאת עַד-מֵתִי עֲשֵׂנָת
בְּתַפְּלַת עַמִּי.

De י, vt יעקב Genesis xxv
בְּאֲחֵרֵי-בֶן יֵצֵא אֲחִיו וְיָדוּ אֶתָּה בְּעֵקֶב
עֲשׂוֹ וְיִקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב

De

QVAE AVTEM OR-
dinem significant, Masculi:
generis: primæ declinationis: sunt hæc

ראשון שני שלישי רביעי חמישי
ששי שבועי שמיני תשיעי עש
עשירי

FOEMININI

Generis: secundæ
declinationis: sunt.

ראשונה שנייה שלישית רביעית
חמישית ששית שבועית שמינית
תשיעית עשירית

DE PRONO-
MINE.

Duplicatio

Fœcni : Gene:

אַהת שְׁתִּים שְׁלֹשׁ אַרְבַּע חֲמִישׁ שֵׁשׁ
שֶׁבַע שְׁמֹנֶה תֵּשַׁע עָשָׂר אַהת עֶשְׂרֵה
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אַרְבַּע ע
עֶשְׂרֵה חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה ש
שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה תֵּשַׁע ע
עֶשְׂרֵה

COMMVNIS GE-
NERIS.

עֶשְׂרִים שְׁלֹשִׁים אַרְבָּעים חֲמִישִׁים
שִׁשִּׁים שֶׁבַעים שְׁמֹנִים תֵּשַׁעים מ
מֵאָה aut מֵאוֹת מֵאָתִים אֶלֶף א
אַלְפִים רִבְּבָה vel רִבּוּ siue רִבּוּאָה
רִבְּבוֹת רִבְּבוֹתִים

Qua

אַתָּה uel אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּוֹ
מִמֶּנּוּ

Secundæ Personæ

Mas: gene: singula:

אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּוֹ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

אַתֶּם שְׁלֹכֶם לָכֶם אֶתְּוֹ מִמֶּנֶם

Fœmi: gene:

Singularia.

אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּוֹ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

אַתֶּן שְׁלֹכֶן לָכֶן אֶתְּוֹ מִמֶּנּוּ

Tercix Personæ

mascu: gene: Sing:

הוּא שְׁלֹךְ לּוֹ אֶתְּוֹ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

הֵמָּה uel הֵם שְׁלֹחֶם לָהֶם אֶתְּוֹ מִמֶּנֶם

הֵמָּה uel הֵם

C

eius

DUPLICIA sunt pronomina,
Quædam separata, utpote,
quæ per se tantum integras effi-
tiunt dictiones, Quædam vero
affixa, quibus inde nomen est
inditum, eo quod perpetuo in fine
partibus orationis affigantur, ac
nunquam seorsum ponantur. Pri-
mum igitur Inflexionem Sepa-
ratorum subijciemus.

PRIMAE PERSONÆ
comunis generis Singu-
laria.

אני vel אנכי שלי לי ארתי ממני
Pluralia.

אני

Affixa partim seruiles sunt li-
teræ partim Syllabæ, e ser-
uilibus connexæ literis. Neque
flectuntur sicuti separata, quoni-
am in eis Casus, præter nume-
rum, ex orationis sententiâ dino-
scimus.

DE SIGNIFICA /
tione Affixorum mas:
gene: & singu:
nume:

Ac cum tu tibi vel te, Hoc loco
diligenter animaduerte Mascu-
lini generis vocem esse, vt in can-
tibus Solomonis ubi sponsa spon-
sum alloquitur hñsce verbis וְתָרַח

C ij

Ej

Eiusdem Personæ

fœ: gene: Singu:

היא שלה לה אותה מימנה

Pluralia.

הנה הן uel הן שלהן להן להנה אתהן
מהן

Atque illis simul annumerantur
& hæc Sequentia,

Singularia

זה זה הנה הנה ואת הנה הלוה עץ

Pluralia

אלה אל אלה האלה

וְ אֵשֶׁר & אֲשֶׁר Relatiua sunt omnis
generis, & vtriusque numeri.

DE AFFIXIS.

Affixa

וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּעַר לֵהֶם
מִמֵּץ קוֹתֵיהֶם וַיִּצִילֵם

De מו, Deutero: xxxη, אִסְפָּה
עֲלֵימוּ רַעוּת

בְּס, vos vel vobis, ut in Dani:
prin: נִרְא אֲנִי אֵת אֲדוֹנַי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר

מִנָּה אֵת מֵאֲבָלְכֶם וְאֵת מִשְׁחֵיכֶם

Fœ: gene: Sing: nu: Affixa

ה, eius uel eam, si habet קִמֵּץ uel
מִמֵּץ, est autem מִפִּיק punctus in
ventre ה femininū demonstrans
genus, vt Prouerbiorum viη,
הַתֵּן קוֹלֶהּ אַחֵר וְהַבִּינָה תֵּן קוֹלֶהּ
Aliud exem/
pli genus cum קִמֵּץ in precedenti
capite videbis sic הוֹלֵךְ אַחֵרֶיךָ

בְּהָאוֹם

C iiη

ר

Perſæpe etiam יפה רורי את יעוים
cū adiectione legitur, ut in Senten-
cijs eiusdem, ca: xi. תבנית הנוצרה

rum vel eius sine holem, Genet:
xxxii. וישם את פניו חר הגלער
cum puncto vero Deutero:
xxxii. ואין עמו אל גבר

eiusdem cū ר est significantie
Psal: lxxvii. ויבועו סוהו בבמותם .
Adiungitur etiam his duobus גר
בי-אם במרד אשר ו Psal: i
תקפנו חרות

Affixa Nu: multitudinis.
& מו eorum uel eis.
De מ & הם . Psalmo cvii

רי

in eiusdem est cum ן significatio-
nis, ibidem בתהם בל העיר עליון

Affixa commu: generis

גי singularis tantum numeri, Me-
us mea mihi me, vt Ionæ, 1, in mas:
ge: ויאמר אליהם שאנני והטילני

אל הים
In Fœ: ge: Ruth i הנה השיבני
uerba sunt Naemi mulieris.

גה Pluraliter. nos nostrum, Psal:
lxxx אל הים צבאות השיבני

י in utroque numero utimur me-
us mea meum mihi me meis meq-

rum cum הריק singulare est, cum
פהו vero aut קמץ plurale, Pro /
uerbiorum, viij בני אמת הנה חבי

C ון ות

ך tua cum שבא quæ vox est fœe
gene: in fine, vt Canticor: i חנך

יפה רעיתי חנך יפה עניך יוגים

Solet quoque sæpius post ך

Iod litera per Paragogen appo-
ni, vt Psal: cii חסלה לבל עונכי חן

חרומא לבל תחלואיכי

ך cum רגש eius ea eam, ut Psal:

lxxx דבר סמנח חזיר מיער וזיו שני

ירענת

Pluralis Numeri

כן vos vestrum vobis, vt Genesis

xxxii. דאתנח ירעתן כי בבל כתי

עבותי את אביכן

] eas vel earum, Ruth i והשנה

קולן ותכנינה עור

כי

singulę literę a suis absecantur
Thematis sed certę tantum,

De illis quę in initio
defitiunt.

PRimum igitur ג & י א in
principio solum cadunt de ג,
vt גבע prouerbiorum xv

בסלים גביע אלה
De י, vt יצא ה Reg: xvi צא
איש הרמים

De א, vt אהו ibidem capite xx
נתהו יד ימין יוצא בקסן עמשא
לושק לו

Quę in medio

C v deinde

והועֵבֶת שִׁפְתֵי רָשָׁע
Et cum threnorum in legis
tur ויגִּרִם בְּחִצֵּז שָׁנִי.

DE VERBO

Verba, alia quidem perfecta,
alia autem Imperfecta, Per-
fecta dum coniugantur nullas
omnino literas de radicalibus
amittunt, vt קָשַׁב & עָבַר At Im-
perfecta, id agunt minime, quoni-
am in naturalibus radicum ele-
mentis inter coniugandum defec-
tum patiuntur, vel in principio
tantum, vel in medio tantum, vel
in fine dumtaxat, aut in principio
& in fine simul. Porro autem nō
singū

א in י vides תמציתך ביו דוד
transijisse

De קונה לי מרה i קרא Ruth
ecce א de est. Non semel quoque
vsu venit, vt verba quæ alteram
& terciam radicalium habent si-
miles, abijciant ultimam conso-
nantem, facilioris prolationis gra-
tia, ut בילגוהו Psal: lxxvii צלל
מאז. Item, quoties verbum con-
geminatur, toties finalis discedit
litera vt שעה שעה sic duplicatur
שעשע. Ecce ה semotum est, Esaiæ xi
ושעשע ירוק על הר פתו. Aliud
exemplū ut יפה Psal: xlv. בפימה
מבני אדם. Id autem in huiusce-
modi vocabulis, ob maiorem in
scripturis sacris accidit emphasim.

DEinde η in medio aliquoties
excidit, exemplum ut בוא
Psalmo lxxix, אל הים באו גוים
בנהלתם

Quæ in Fine

IN fine præterea η & \aleph liben-
ter de radice segregantur, aut
in γ ob cognationem quã habent
inter se conuertuntur.

De η ut הגה Psalmo הן למה
ראשו גוים ולא מים יהגו רוק
Ibi η deficit Psal: uero xxvij, γ in
 η demutatum est, ut בכל והגית
פעלך

De \aleph , ut מצא הן regum הן
De

meratis regulis commode non
potuimus complecti,

ACCIDENTIA VERBI

Genera

Verbum eadem habet cum
nomine genera, Masculini
ut **פָּקַדְתִּי**, foemi; vt **פָּקַדְתָּ** commune,
ut **פָּקַדְתִּי**

Personæ

Tres uerbo accidunt personæ
quę contra latinorum numeran-
tur consuetudinem, Tercia ut **פָּעַל**
Secun

Quæ in principio & in
Fine simul

DEmum verba quæ a η vela
sumunt initium, & in τ ter-
minantur, hæc aliquando prima
tantum, aliquando vltima tantum,
sæpissime vero ambabus priuan-
tur, ita ut saltem vnica supersit,
quæ nobis commonstrat radi-
cem, ut $\eta\eta$ & $\eta\tau$, Sic enim de
 $\eta\eta$ iij regum: ix legitur $\eta\tau$
 $\eta\tau$ אל הקיר

De $\eta\tau$ autem in Samuele ca:
xi $\eta\tau$ חמרים. Super hoc tria
tantum exempla Imperfectorum
verborum inueniuntur, scilicet
 $\eta\eta$ & $\eta\tau$ quæ in iam enu-
mera

positæ figuræ reperimus

Modi

Modi tres, Indicatiuus, ut **נִתֵּן**
Imperatiuus, ut **תֵּן**. Infinitiuus, ut
תֵּן, verum pro coniunctiuo, &
optatiuo, futuri personis, cum cer-
tis tamen signis utimur, signa au-
tem sunt **בִּי בְּנֵי אֲשֶׁר אִם לֹא לִי אֲחֵלֵי**
& quædam alia. Nec non ge-
rundium frequenter in coniuncti-
uum resoluitur vt **בְּבִקְוֹר**.

De literis

בְּבָלִם

Literæ dictionis **בְּבָלִם** præce-
dentes

Secunda ut פֶּעֶלְתָּ Prima ut
פֶּעֶלְתִּי
Tempora

Tria sunt tempora, Presens,
ut פּוֹעֵל Præteritum, ut פִּעֲלָתָם
Futurum, ut אֶפְקֹר

Numeri

Duplex est numerus, Singu-
laris ut רַבֵּר Pluratiuus, ut רַבֵּר

Figura

Figura simplex est ut הָבֵם, nul-
lum enim in hac hebreorum ling-
ua uerbum, quod ego sciam, Com-
positæ

Prima coniugatio

Prima coniugatio tres admittit terminaciones **פִּתַּח צִירי & חֹלֶם** ut **שָׁמַר הַפֶּז יָבֵל** priorem syllabam perpetuo cum uides subscriptā, facilis uero dicitur, propter **רַפָּה** lineam supra mediam radicis literam ductam, facilioris prolacionis gracia.

Canon de radice Verbi

Omnis radix primæ coniugationis trium est literarum, tertix personæ, præteriti temporis, numeri singularis, indicatiui modi,
D &

dentes, vel Imperatiuum, vel infi-
nitium, gerundia formant, vt

בִּבְקוֹר בְּבִקּוֹר לְבִקּוֹר מִבְּקוֹר

Coniugationes

Quatuor sunt coniugationes
per quas singulas vnumquodque
fere coniugatur verbum, passi-
uum semper cum actiuo more
latino coniunximus, aliam porro
ab alia, suis, & uocibus, & forma-
tibus discernimus characteribus, in
fine autem eadem est omnium
inflexio verborum, quantum ad
personas, genera, numeros, &
tempora.

Canon

cem non nihil habet variatio-
nis, nam cum mas: cum vero
foemini: generis existit ut רבתי
רבתי

תי syllaba primæ personæ singu-
lari communis gene: ministrat
ut, אמרתִי

א cum מילואפים, tertiam defig-
nat personam plura: commu:
gene: vt שמרה

הם secundam constituit personā
plura: mas: gene: ut הלכתם .

הן eandem absoluit eiusdem nu-
meri, sed diuersi gene: nempe
foemi: ut הלכתן

היא primam in plurali numero per-
sonā commu: ge: efficit, vt חטאתי

D ij

Præ

& masculini generis ab illa deinceps, reliquæ inflexiones, modi tempora, item participia, & personæ manant, per accessionem litterarum syllabarumque seruilium,

De Seruilibus & literis & syllabis, quæ personas, genus, numerum, in præterito tempore ostendunt.

¶ si in fine adnotatur radici, nihil aliud quæ genus immutat, quoniam fœmini; est signum, ut

פִּקְדָּה

¶ secundam facit personam singularem verum duplicem ob vocem

עַם

פוקרה : fœ : exem : פוקר , פוקרים
פוקרה

De פעול

Si vero eundem characterem
י, sed cum מלואפום ante ultimã
inferas radicalem, absoluitur par-
ticipium, quod פעול appellitant,
ut פקור פקורים פקורה פקורות

Futurum

Literæ dictionis איתן præpo-
sitæ radici, in futuro tempore, &
personas, & genera disponere
solent

א perficit primam personam sing:
nume: com: gene: vt אפקור .
י tertiam personam masculinorũ
verborum, ambobus in numeris
facit, exemplum singulare, ut

D ין פי

יִבְקֹר plurale ut יִבְקֹרֵי. vbi ue-
lim consideres א cum בְּלוֹאֲפֹרִים
in fine Thematis, esse numeri
multitudinis semper inditium.

א secundæ personæ masc: gene:
vtrouque in numero se formati /
uum præbet characterem, sin-
gulariter ut יִבְקֹר plurality ut
יִבְקֹרֵי At in uerbis fœ: ge: non
modo secundas, sed quoque ter-
tias, duobus in numeris, perso-
nas ostendit. Nota terciam futuri
fœmi: gene: sing: nu: prorsus si-
mitem esse secundæ mascu: gene:
quæ non nisi ex fœmininorū no-
minum addicione agnoscitur ut
prouer: xiiij) בְּלִבְבוֹתַי תִּנְחַח הַכֶּבֶד
Secunda uero sing: fœmininorū
ad

עבר

פֶּקֶד פֶּקֶדָה פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹתָם

פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹתָם

תבנוני

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

פעל

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

עתיד

אֶפְקֹד יֶפְקֹד תֶּפְקֹד וּפְקֹדוֹ

תֶּפְקֹדוֹ תֶּפְקֹדוֹ תֶּפְקֹדוֹת

צור

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

מקור

פקוד

ובאותיות בכלם בפקוד בפקוד

לפקוד מפקוד

D

v

Passi

prima ad differentiam tertiæ personæ præteriti pluralis, quæ habet postea secundam singularem fœ: gene: ך̄ finit, vt ךִּ̄בְּרָה pluralem autem ךִּ̄בְּרָה syllaba, ut ךִּ̄בְּרָה, pro tertijs vero huius modi personis usurpamus tertias futuri, in utroq; & numero, & genere.

Infinitiuus

Infinitiuus omnino similis est imperandi modo ut ךִּ̄בְּרָה demptis uerbis in ך̄ terminantibus, vbi ultima litera radice communiter in ך̄ demutatur, ut ךִּ̄בְּרָה עֲשֵׂה עֲשֵׂה

Exemplum primæ coniugationis verbi Actiui

עֲשֵׂה

uerbum eiusdem temporis inter/
pretamur vt נִמְקָר וּנְמָקָרִים.

Exemplum uerbi Passi/

ui עָבַר

נִמְקָר וּנְמָקָרִים נִמְקָרֵי וּנְמָקָרִים
נִמְקָרֵם וּנְמָקָרֵי וּנְמָקָרֵת וּנְמָקָרֵת
נִמְקָרֵתוּ

חִבְנוּגִי

נִמְקָר וּנְמָקָרִים נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת

עָתִיד

נִמְקָרֵי וּנְמָקָרֵי נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת

נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת

צִוְיִי

נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת נִמְקָרֵת וּנְמָקָרֵת

מְקָרֵת

נִמְקָרֵת

Secun

Passiuum Primæ

ꝛ in thematis inicio uerbum passiuæ uocis primæ coniugationis demonstrat ut רָפִּי , quod in fine ubique sui actiui retinet inflexionem, verum in principio aliquantulum variatur, propter ꝛ passiuæ uocis notam, quam primum characteristicæ futuri literæ depellunt, mox ן imperatiui & infinitiui signum, cuius semper loco prima uerbi radicalis פ punctum assumit.

De participio præsentis Temporis

Huius coniugationis participiũ præsentis estis temporis, quod per
uerbũ

Participium præsentis
temporis

מ ante radicem, nota est par/
ticipiorum præsentis temporis
hic et in sequentib: cō iugationib:
ut מִפְקֵד

Exemplum uerbi actiui

עִבֵר

פִקֵד פִקְדָה פִקְדוֹתֵי פִקְדוֹת פִקְדוֹתֶם

פִקְדוֹנֵי פִקְדוֹת פִקְדוֹת פִקְדוֹתֵי

תִבְנֶנּוּ

מִפְקֵד מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת

תִפְעוּל

מִפְקֵד מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת

מִפְקְדוֹת

אֵיתָן

אֵתָן

SECUNDA CONIUGATIO

iugatio verbi actiui

SECUNDA uero coniugatio uerborum est grauium, & mox post primam radicalem formationem suscipit caractere: ut קָרַע quæ frequenter excludit & loco eius וָאָל in mediam inseritur radicis literã, si modo id commode fieri possit, nam hoc puncti genus, gutturales ע & ח & ה & א haud quaquam ferunt, Ast grauis nominatur duplicem ob rationem, vel quia nobis duram plane faciat pronunciationem punctus וָאָל vel ideo, quia non modo grauis sit prolationis, sed et significantiæ

Parti

hoc verbum ה cum cholem reci/
pit, ut פִּי עָלֶיךָ הוֹרֵג Psal: xliii
הִרְגֵנִי בַל־הַיּוֹם

Exemplum verbi Passiui

עֵבֶר

פּוֹקֵד פּוֹקְדָה פּוֹקְדִים פּוֹקְדֵי
פּוֹקְדָה פּוֹקְדֵי פּוֹקְדֵי פּוֹקְדֵי
פּוֹקְדֵי

הַבְּנוּי

פּוֹקֵד פּוֹקְדִים פּוֹקְדֵי פּוֹקְדֵי
עֵתִיד

אֶפְסֵד יֶפְסֵד יֶפְסֵד יֶפְסֵד
יֶפְסֵד יֶפְסֵד יֶפְסֵד יֶפְסֵד
יֶפְסֵד

תִּפְסֵד תִּפְסֵד

Terci

אִמְקַד יִמְקַד תִּמְקַד וּמְקַד וּמְקַד
תִּמְקַד תִּמְקַד תִּמְקַד תִּמְקַד
מְקַד מְקַד מְקַד מְקַד
מְקַד
מְקַד

Passuum Secundæ

Passuum huius coniugatio-
nis interdum ו cum mollopum
post primam habet thematis lite-
ram, ut מִיְקַד interdum, eiecto
ו, מִלְאֲפֹסִים ob cognacionem in
transit ob faciliorem passiuæ
vocis in huiuscemodi verbis cog-
nacionem, ut שְׁלֹם prouerb: xi
תוּ צִרִיק בְּאַרְצוֹ יִשְׁלֹם nec raro etiã
hoc

Exemplum verbi Actiui

עָבַד

הַפְקִיד הַפְקִידָה הַפְקִידוּת
הַפְקִידוֹת הַפְקִידוֹת הַפְקִידוֹת
הַפְקִידוֹת

הַבְנוּי

מִפְקִיד מִפְקִידִים מִפְקִידָה
מִפְקִידוֹת

הַפְעִיל

מִפְקֵד מִפְקֵדִים מִפְקֵדָה
מִפְקֵדוֹת

אִיתָן

אִתְּקִיד אִתְּקִידוֹת אִתְּקִידוֹת
אִתְּקִידוֹת אִתְּקִידוֹת אִתְּקִידוֹת
אִתְּקִידוֹת

הַפְקִיד הַפְקִידוֹת הַפְקִידוֹת
B verba

TERTIA CON

iugacio

ו & ה huius coniugacionis formatiui sunt characteres, ה radici ו uero ultimæ radicis literæ præponimus ut הַפְקִיר

De propria verborum huius
coniugacionis significa/
tione

Verbis huius coniugacionis
tocies utimur, quociens non nihil
agere uolumus per alium, quẽ ad
aliquid, aut suasu nostro, aut iussu,
siue alio quocũque tandẽ id fit modo
impellimus, ut הַעֲתִיק Prouerb:
גַּם אֵלֶּה מִשְׁלִי שְׁלֵמָה אֲשֶׁר
הַעֲתִיקוּ אֲנָשֵׁי חֹזְקָה מִלֶּךְ יְהוּדָה
Exem

הַבְּנוּי

הַפְּקֹד הַפְּקֹדִים הַפְּקֹדָה הַפְּקֹדוֹת

אֵיתָן

אֶפְקֹד יֶפְקֹד תֶּפְקֹד נֶפְקֹד יִפְקֹד

תִּפְקֹדוּ הַפְּקֹד הַפְּקֹדִי הַפְּקֹדוֹת

הַמְּקֹרֶה

הַפְּקֹד

QVARTA CON/

iuugacio

PRimum הַה seruilis syllaba,
deinde שֶׁגַּי huic ministrant
coniugacioni, cuius uerba tam
actiue q̄ passiuē significant, per-
inde quasi communia apud lati-
nos, uel media apud græcos ut
הַהפְּקֹד in ultima sæpe syllaba

E ḥ

הַה

Verbū passiuæ vocis huius coniu-
 gacionis in prima syllaba cre-
 bro habet ut המקור, aut tantum
 ut חתלה in regum xxij ירד
 ותוריאני מן המנהגה בי החלית
 cum מלאפוס ut חגפה Psal :
 חגפה חגפה בעשב ויבש לבי חג
 קבוץ שפתים in מלאפוס ח
 חלא חגד in reg : xvij חגד
 לאוני את אשר עשיתי בחוג איזבל
 את וביאי יחזה

Exemplum

עבר
 המקור המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה

עתידי

תתפקד יתפקד תתפקד נתפקד
יתפקדו תתפקדו תתפקדו תתפקדו
תתפקדנה

צווי

תתפקד תתפקדו תתפקדו תתפקדנה

תמקור

תתפקד

De transpositione &
mutatione literæ ה

ה formativus verborum quar-
tæ coniugationis character, sem-
per thema ipsum præcedit, demp-
tis quatuor literis, quæ memoriæ
adiuvandæ gratia in vocabulis

ה in

ה

וְאָמַר מִלֵּךְ iij reg xxij הַתְּחַפֵּשׂ
 יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשֻׁפֵט הַתְּחַפֵּשׂ וְכֵן
 At si in praesenti tem /
 pore tale aliquod flectas uerbum,
 ה primum pellitur per מ partici-
 piorum notam, postea per literas
 dictionis אֵינֶן, tibi ה tantum ma-
 net euidentis huius coniugacionis
 index.

Exemplum

עָבַר

הַתְּפַקֵּד הַתְּפַקְדָה הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת
 הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת
 הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת
 הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת
 הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת
 הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת הַתְּפַקְדוֹת

occupat, in ט transijt, verum post
in ך transformatur, quæ trans/
formatio admodum familiaris est
& Chaldæis & plerisque iudæorū
scriptoribus, vt חַזְמִן sic enim
citatum exemplum לֹא צָבִי
apud Mosē grammaticum vi/
debis, in quo ך loco ה ponitur.
porro vnicū tantū est verbū vbi
ה ante ט cernimus, ut חַשְׁוֹטֵט
Hieremiæ xlix בַּגּוֹרֹת
בַּגּוֹרֹת, quod procul dubio eu/
phoniæ graciā factum est, quo/
niam æque creber consonantium
ac vocalium concursus orationē
viciat.

E iij

De

זש comprehenduntur quibus
hæc eadem litera postponitur,
& aliquando uariatur, aliquando
nihil admittit uariatōis, ut השתמר
ה Reg: xxij לו האהיה המים
ה ואתהמה מעוני
דיע ש, consonante, non præcessit
Item הסהופת inuenies & non
התסופת Psal: lxxxij הס
הסהופת בבית אלהי מרוך באהלי
רשע

Dein, si prima radice, aut ז aut
ז fuerit ה non solum transponitur
sed etiam commutatur, exemplū
de ז, ut הוצטר Iosue ix ויעשו
גם המה בערמה וילכו ויוצטר
Ibi ה litera, quæ post ז locum
occu

Aliud congregandi ut יחד יהרו

מאנו

Aliud similitudinis ut באשר כמו

ט טגון

Aliud comparandi ut, יחדו

Aliud vehemencie ut, מאד

Aliud remissionis vt, לאט אט

vel cum defectu, לט א

Aliud adfirmandi vt, עה נו בנה

Aliud negandi vt, אל אין בל לא

Sed vltimum chal-

dæum est

Aliud demonstrandi vt, הא הן הנה

Aliud optandi vt, אהלי לו

Aliud interrogandi vt, מרוע

מהי אנה למה מה אנה איר איבה

איננה

Aliud dubitandi vt, ה & הן

E v

in

DE ADVER/
BIO

A Duerbium, aliud temporis ut
היום אמש ערב בקר אחרון
או הלה פהאום עתה שלשם מהר
השנה נבו טום מהי עוד המיד
סלה עולם וזה

Aliud loci, ut, הנה פה היד
הוד שמה שם משם פאן מהנה
ממעל מלמעלה למעלה מאין
איפה אי איפה איפה איפה איפה
הימה

Aliud qualitatis ut טוב
ישר נע אמה אמנם היש מהרה

Aliud quantitatis ut מעט
רוב קט מעט
אין נמה
אין

Coniunctio alia disiunctiua

vt אר

Alia Continuatiua vt בי אם

Alia Rationalis vt לילי אלה בי

למען ויבן על בן יען

Alia Contrarietatis vt אר רק את

על פי

Alia copulatiua vt ו ואת את גם

Porro ipsi ו, si vel - vel - sub /

scribitur futurum in præteritum

commutat de - vt וירבו Num:

xxxv וירבו יהיה אל משה לאמר

De ut ואתן Iosue, xxiiij וא

ואתן לעשו את תר שעיר לרשת

אותו

Verum ediuerso si habeat vel uel

מלאפוס verbum præteriti tem-

poris in futurum vertit vt Deute:

in dictionis inicio. Gene: xliij
הַעֲוֹר אֲבִירֶכֶם הִי חֵיֶשׁ לָכֶם אַח
in fine
cum nominibus locorum adiñti /
tur motum ad locum significat ut

מִצְרַיִם libro eodem capi : xlv

אֲשֶׁר מִבְּרַחֲסֵי אֹתֵי מִצְרַיִם

Aliud obsecrandi vt, וְיָצֵא וְיָצֵא

DE PRAEPOSI CIONE

אֶל אֶזְרָא בְּאֵת לְפָנַי בְּעֶבְרָה
לְעוֹר מִמֶּנּוּ עַל גִּגְר וְכֹה סָבִיב עוֹ
עֵתָּה מִבְּעַלְעֵרֵי עֵם תַּחַת מִעַם הַלֵּת
בְּגֵלָל בְּשִׁבִיל עֲמָה וְזֵלְתֵי בְּעוֹר

DE CONIUNC. CIONE.

con

CANON PRIMVS

De no: fœ: ge:

Fœminini generis dictiones ה
terminalem literam in ה perpetuo
conuertunt, cum sint in regimine
vel nominum vel affixorum, vt
Leui: xvij אֱמֹר וְעָרְוֹת אֱמֹר
לֹא תִגְלַח אֱמֹר הוּא לֹא תִגְלַח עָרְוֹתֶיךָ

CANON SECVN

De no: mas: ge:

Masculina vocabula pluralis nu-
meri in constructione ם finalem
amittunt consonantem & הַרִיק
vocē cōmuniter in צַרִי trāsmutāt
vt צַרִים primo הַהָרִים
הַגִּי & רַגְלֵי מִבֶּשֶׁר מִשְׁמֹעַ שְׁלוֹם
primo cum affixo pronomine
שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל הַרְבִּיבִים
De cal

xxij עֵמָה וְשֵׁבב עֵמָה
Ecce ambo hic exempla vides,

DE INTERIEC TIONE

Interiectio alia Gaudentis ut

תָּמָה
Alia Dolentis vt תָּמָה הָרִי הָרִי אָרִי
תָּמָה אֵי אֵלֵי

DE NOMINVM SYNTAXI

Nomina extra constructio /
nem nil prorsus habent,
mutacionis, verum in regimine,
nonnunq̄ literas vna cum voci-
bus mutant, nonnunq̄ eas abijci-
unt, id quod ex subiectis cog-
nosci regulis liquido potest

Ca

fructus ad nos redeat præser-
tim in paulo obscurioribus sacræ
scripturæ locis, eo melius uerten-
dis, propterea quod hñ tres uetus:
ut uocant: instrumentum, in hoc
sermonis genus q̄ diligentissime
transulerint, e quorum eciam
translacione, hoc in loco testi-
monia promiscue citauimus, ubi
nobis non satis exemplorum &
Daniel & Esra suppeditabant
uerum quicumque unam probe
tenuerit linguam, is propemodū
utrāque nouerit, obseruato tantum
cognato & literarū & syllabarum
quarundam transitu, quo uel solo
hæc ab illa discrepat, Primum
igitur mutabiles & immutabules
lite

DE CHAL²
DÆÆ ET
HEBRÆÆ LING
VÆ DISCRI
MINE

CHaldæus sermo, qui ñsdem
cum hebreo Characteribus
scribitur, nobis scitu est oppido
q̄z necessarius, cum uel in Efram
uel in Daniele incidimus, quo-
rum uterque hac usus est dialecto,
Item si etiã Onkeli, Iona-
thæ & Iosephi cõsulamus trala-
ciones fit ut inde nõ parum certe
fru

præpositum comperimus Esræ
ii) וְהָיָה בְּאַרְבַּע וַחֲמִיל הָיָה, sæpius
in fine accedit Danielis, ii) בְּאַרְבַּע
וְזָקַק בְּהוֹרָא פְּרוּזָא חֶסְפָּא וְנִחְבָּא
Nec raro eciam simul uniuoca-
bulo tam præponitur quã sub-
iungitur Prouerb: xi דְּמוֹשִׁיט
אֵינָא עַל חֲבָרִי לֹא מְזַבְּרִי מִן
בִּישְׁתָּא

ו

cum ו magnã habet affinitatem
Danielis ii) וּבְפְרוּזָא דִּי מְרַעַע בְּלִי וְ
אַלֵּן חֲדָק וְחֹזַע

ת
F

ח

literæ (quarum multifariam uaria-
tionem una cum exemplis lectori
subiecimus) potissimum sunt
spectandæ, postea syllabæ, apicum
uero punctorūque crebrā inter se
commutationem, multo quidem
commodius usu quæ regulis per-
cipimus

DE LITERIS MV TABILIBVS

¶

¶ interdum in י mutat Danielis,
וְיָ קָטִילָה הַיְיָהּ וְהַיְיָהּ אֲשַׁמָּה
interdum in iod Hieremiæ, xiiii
וְהַיְיָהּ רִישׁוֹנִי Item sæpe quoque
sed citra mutationem, nominibus
præ

porro uidemus etiā
hanc literam in ס transire Gene: /
xvii: וַתֵּן לָדָר יָת בַּל אֲרַעֵא רַבְנוֹעַן:
לְאַחַסְנָה עַלְמַם

aut in ה transfertur Danielis iij
אַנָּה וְכוֹבֵד וְצָר שְׁלֵה הוּיִת בְּבֵיתִי
aut in א, ut apud eundem cap: vii
אַנָּה רַבִּיִּאל שְׁגִיא רַעִיוֹנִי וּבַתְלֹנְנִי

ם

ם finale suam non nisi cum ך ha /
bet uariacionem Esrae: iiii וּמִלְכִּין
מְקִיפִין תּוֹר עַל יְרוּשָׁלַם
F ף

in principio yborz in a conuer
tit Dan : iiii אֲנִי וְאֵלֵי דִּי שְׁמָה הָיָה
בְּלִטְשָׁאֵר אֲשֶׁר הָיָה כְּשֶׁעָה הָיָה
in fine autem non solum in a ue/
rum etiam in י & ה conuersum
inuenio Gene : i וְהָיָה יְיָ יְהוֹה
בְּחֹרֵב אֲרִיִּם

in iud Esrae : iiii כִּעַן יָדִיעַ לְהָיָה הָיָה
לְמִלְחָמָה

transitus v est in Esrae iiii וְהָיָה שְׁבִיבָה הָיָה
בְּס

¶ cum ב multum propinquitatis
habet Psal: cxlvii חִיר קָטַם
יבָרַר pro בָּפֹר בְּאִפֶּר יִפְּוֹר

ז

z nonnunc̄ in ע uersum obser/
uauimus, Esræ. vi. יְהוֹסֵה אֶע מֶן
וְחַוָּה הַבֵּל רָעִי וְיִי & Gene: iij
עֵבֶר nonnunc̄ in ק, Hieremiæ
אֶלְחִיָּא דִּי שְׁמִיָּא וְאִרְקָא לֹא עֵבֶר
uerba hæc interpretis non sunt
sed Prophetæ cui hoc loco placuit
syro sermone loqui, nonnunc̄
in ו Gene: xix וְעָרְתָּא
ecce וְעָרְתָּא . וְשִׁבְיַת עֵי מִיָּה
pro חֲצֵי־רָה

F iij

ש

ט

ס vel in ש transire solet ut Da-
nielis, in מְלֶכָה שְׁלֵחַ וְיָבֹרֵךְ
לְמַכּוּשׁ לְאַהֲשׁוּרְמִינָא, vel in ט ut
Iudicum, xvi. וְאִסְיָקוּ לָהּ טוֹרְגַי
בְּלִישְׁתָּאֵי

ע

ש non in aliam literam א in א
transformatur Danielis, v. אֲשֶׁתִּיו
הַמֶּנָּה וְשִׁבְחָהּ לְאֵלֵי אֱתֵי וְהִנָּה וְנִסְתָּה
וְהָשָׂה פְרוּלָה אֶצְעָה וְאֶבְנָה

א

ס

ואתה לותיה ירצה לעיניך
במשא

DE LITERIS IM/
MVTABILI/
BVS

Cæteræ omnes immutabiles
permanent, quarū viij sūt numero
ק & ב ל ג ד ט ז ח טו. ex quibus ז ק
sæpissime pro ש raliuo, scriptū
cernimus Deutero: xxx לביט
ות סקניא זיני ות קימיותי זאנא
interdum sibi Iod lite-
ram asciscit Esræ iij פרשאן
Item ל e
medio uerborū libenter excludit
Dani: iij וקניא זליך זי ססיקו
F iij ל

ש

ש dexterum aut in ה aut in ש
facile abire potest De ה Danielis.
vi. וְחִמְיֹן חֲלָחָא בְיוֹמָא בְעָא בַע
de ש Deuteronomi. vi.
וְהִקְטִירוּן לָאָה עַל יָדָהּ ש uero
sinistrum in ס Osee. vij. וְיִלְבָּן
וְלֹא יִסְבְּעֵת

ת

ת non tantum in uerbis sed etiam
in nominibus in ד transfiguratur
de uerbo exemplum leges Pro/
uerb: xi. דְמוֹשֵׁיט אִינְדָא עַל הַבְּרִי
de nomine
Ge

pro שׁוּי ubi excinditur ם litera,
& pro ea ך substitutumus

DE SYLLABARVM
IN NOMINE
mutatione

ים syllabæ cum ין cognatio est
Esrae vi וְכָרִית וְאֶמְרִית וְי
לְעֵלֹת לְאֵלֹה שְׁמַיָא

ות in ת uel ורה uerti obseruauimus
De ת exemplum uides Ruth, ו
וְהָרִית בְּלֶחֶם עֲמֹה

De ורה uero Nahum, הן גִּישׁוּרֵי
שְׁעָרֵי בְּחַרוּתָא אֲתַבְּסֵקָה
הַחֲרוּתָה בְּפִתְחָה

ן finale etiam idem ualeat q̄ ורה
Esrae iiii וְתִנּוּעַ דִּי קָרִיתָא בְּדִ קָרִיָא וְי
F v מ

לְשׂוֹרֵךְ מִיִּשְׁךְ וְעֵבֶר וְגוֹ קָטִיל ה
 Et Esrae vii תִּמְרוֹן שְׁבִיבָא דִּי גִוְרָא
 מִנִּי שִׁים טַעַם דִּי בָל מִתְנַדֵּב ט
 בְּמַלְכוּתֵי מֶן עַמְּא יִשְׂרָאֵל וּבְהַגְוֵהִי
 וְלִוְיָא לְמַחֵר לִירוּשָׁלַם עִמְרֵן יִתֵּן
 Porro aliquando inter media the-
 matis elementa inseritur, contra
 hebræorum consuetudinē Dan :
 בְּאִרְיוֹן מִלְכָּא גְבוּבָר גְּזֵר וְכַל עַל ה
 וְעַר הַגְּוִטִין Et Esrae vii אֲנִימוּחִי
 aliquando etiam quā-
 uis de radice, tamen extra radi-
 cis literas enītitur ut תַּחַּהּ pro תַּחַּהּ
 תַּחַּהּ וְרַמְיָא אֲתֵן אֲמַר יִי, לֵג :
 Hierē :
 Similiter ר e medio dictionis in-
 uenio exemptum & in eius locū
 וְיִתִּיב מִמִּדְּנָה הֵן Ionæ iiiij
 תַּרִּי & ediuerso legimus לְקַרְתָּא
 pro

מרנא ומהגזקה מלכין ומרנן
 Item & תה terminatio pluralis
 numeri est foemi: eiusdem v צרין
 כנמא צמרנח להום מן אגון שמחת
 גברנא די רנח

CANON DE כא
 cum dagesch & sine
 dagesch

Obiter hoc loco te canonis de
 כא syllaba commonefacere opere
 pretium duxi, nimirum ut ob/
 serues כא ut plurimū cū שרגש ter/
 minationē numeri multitudinis &
 Mas: ge: esse Esrae vi ארתהשסתא
 מלכין מלך absq; רגש uero
 singularis numeri, Iudicum xv .
 כל

אַלְהֵנוּם תְּעִבְרוּן

Fœmi : gene : ling :

nume :

ח cum מִפִּיק in תָּא Esaiæ, xx.

וְאֵיךְ קָרָבָא בְּאַשְׁדּוּר וּבְבִשְׁתָּא

ךְ & נָה absq; uariatione depræ/hendimus.

In Plurali.

וְהוּן & בֵּן non uariantur.

Affixa commu : gene :

י nullam plane transformationem admittit

י interdum in א demutatam legi-

mus Gene : xxxi וְאֵמֶר לְבֵן דְּגִיבְרָא

תְּרִין שְׁתִּיר בִּינָא וּבִינָךְ יוֹמָא דִּין

interdum citra demutationem in/

uenimus.

גה

pro uero præcedente iod ויהי
uel פרשגן אגרתא Esræ iij ויהי
& Gene: xxxij רי שלחו עלותי
לוה עשו אחתי

Pro און הקל אחרך ו Gene: iij רך
ecce אחרך pro אחרך

In Plurali

in גון abit Gene: xxxi ורחל
בסיבת יה צלמיא ושוייהגון בע
בעביטא דגמלא

nonnunq̄ in הון Hicre: xij ויהי
בניחון ובנותיחון ימותון בבבוא
nonnunq̄ in הום Esræ v ומצלח
בירחום

aliquando ij בון Gene: xxxv
אערו יה טעוות עממיא רי בניכון
aliquando in בום Esræ vij ברעות
אל

וַשְׁתַּחֲוֶיָהּ דִּי עֵשָׂא in תוֹן תוֹן הָאֵם
שֶׁל הַתּוֹן עֲלֵינָא

in נָא ut apud eundem eodem
capite עַל נָנָה שְׁלֵחָנָא וְהוֹרַעָנָא
לְמִלְנָא

in הָהּ ut pro יִלְזָה dicunt יִלְזָה הָהּ
Genes: xvi וַקְרָא אַבְרָם שׁוֹם בְּרִיּוֹה
דִּילְזָה הָגַר יִשְׁמַעֵאל

nihil mutationis agnoscit.

in תוֹן Gene: xxxi וְאַתּוֹן יִדְעָתוֹן תוֹן
אַרְי בְּנֵל חִילִי בְּלַחֲתָהּ יֵה אַבְרָם

De נָה syllaba Impera/ tium.

נָה secunde personæ Imperatiui
pluralis numeri fœmî: gene: ter/
minatio in נָה commigrat Ruth
תּוֹבָנָא בְּרִיתִי aliquando
post

כז cum כז magnam habet uici /
nitatem Psal: lxxx אלהים זבאה
אחיבתה מאלתה

DE SYLLABIS
VERBO
RVM

De syllabis præterito
tempori seruienti /
bus

ת est immutabilis

ת per transpositionem literarum in
ת uertitur Eccles: viij ושבתה
אנא ית הנות

ו cum מלאפום communiter in ו
cum cholem abit Danie: ij ענו
התנוות האמרין
הם

ABBREVIATIO,
 nes quibus Iudæi in com
 mentarijs super Bib/
 lia passim vli sunt.

ראשי תיבות	ות
סופי תיבות	סת
יהוה	ה
אלהים	אלהי
הקודש ברוך הוא	הקבה
השם יתעלה	השם ות
האל יתברך	האל ות
ישׂראל	ישׂר
רוצה לומר	לל
גם כן	גכ
בעבור השם	בעט
זכר צדיק לברכה	זצ
אם תאמר	אז
כן תאמר	כז

G

postrema litera rejicitur capite
eodem וְטָלַן קְלִיחוֹן וּבְבִיחוֹן

De ה̄ tertiæ coniugati-
onis litera

ה̄ tertiæ Coniugationis index, in
Præterito tempore cum ה̄ im-
mutatur, Iudicum xvi. וְאָסִיקָהּ

לֵה טַרְגֵי מְלִישָׁתַי

Item in Futuri personis non de-
ficit, quemadmodum in hebreis
fit uerbis, Esræ iiii. וְאָפַתֶם מִלְכִים

תְּחַזְּקוּ

DE הַה syllaba uerb:

quartæ Coniu:

הַה formatiua syllaba uerborum
quartæ coniugationis in הַה tran-

sit Hiere, xxxiiij. וְאָתְקַרְיָ שְׁמִי

עֲלוֹהֵי

Abre

לפני	לפני
גד	גד
שג	שג
נג	נג
נג	נג
למ	למ
גמ	גמ
מל	מל
אע	אע
המל	המל
הדעה	הדעה
הל	הל
הא	הא
הי	הי
פירוש רבינו	פירוש רבינו
פירוש רבינו	פירוש רבינו
פירוש רבינו	פירוש רבינו
רבי	רבי

G ij

על דוד	על
עבדה זרה	על
שאמר פירוש	שאמר
ויומר תגאוס	זיה
נבי אברהם בן עונת	נאע
אמר נבי	אנ
את על פי נ	אעט
פירוש	פי
ואמר	נא
נבי לעבדה	על
נבי אברהם	נא
לשון	א
זה לשונ	על
ספרי אהנים	על
נאית לי	על
ענין את	על
נבי אהרן	על
לשון את	על

tempus, longe melioribus aptum
studijs, præsertim hoc foelici se-
culo, terunt. Quæ causa maxi-
me me mouit, ut Daniele: quan-
doquidem non omnibus in ma-
nu Hebræorum Biblia sunt: ty-
pis excudendum curarem, ex
quo præter sacram historiam stu-
diosi, non solum Hebrææ, uerum
etiam Chaldææ linguæ diuersam
loquendî rationẽ preciperent. Nã
hunc Prophetam constat utraque
fuisse usum dialecto. Spero igitur
hac parte utcumque pro uirili nos-
tra, rem theologiam a me adiu-
tam. Quem sub tui nominis aus-
picio, mi Petre, in lucem edimus
quoniam tibi summopere hoc

G iij

lite

PETRO VVELLE/
RO MATTHAEVS
AVRIGAL-
LVS S, D.

CUm omnis nostrorum stu-
diorum cursus, eo dirigen-
dus sit, ut illis potissimum ling-
uis uacemus, sine quarum admi-
niculo, syncerior theologia tracta-
ri haud recte possit. Tamē pauci
reperiuntur adolescentes, qui hoc
cōpendio pergunt. partim labore,
deterriti, partim desperatione adduc-
ti, Interim, in ociosis quorum-
dam commentarijs, neglecta uer-
borum proprietate ac phrasi, ue-
raque scripturarum sententia,
tem

משנה שלוש למלכות ית
 יהויקים מלך יהודה
 בא בטובת אביו מלך בבל ית
 ירושלם ויצר עליה : וימן ית
 אביו ביהו את יהויקים מלך ית
 יהודה ומקצה עלי בית האלהים
 ויבאם ארץ שוער בית אלהיו ואת
 הטילים תביא בית אביו אלהיו :
 ויאמר המלך לאשפתו רב סנסיני
 לתבוא מבני ישראל מזרע המ
 המלכה וימן הפרתמים : ולזנים
 אשר אין בהם כל מאנס וטובי מ
 מוצא ומשכילים בכל הנבחה ויה
 יודעי דעת ומבני מזרע ואשר בה
 בהם לעמד בחיבל המלך וללמדם
 ספר ולשון כשרים : וימן לה
 להם המלך דבר יום ביומו מפת
 בע המלך וימית משתיו ולגדלם
 ש

G חיי

literarum genus cordi esse uideo
quo facilius tuo nunc ex /
emplo, bonorum iuue /
num animos, ad hanc
linguam amplex
tendam inui-
taremus

Vale. VVittembergæ
Nonis Marcij.

אל המלצר אשר מנה שר הסרוסים
על גויאל הנגיד מישאל ועוריה
: וס נא את עבדך ימים עשרה
נימוג לנג מן הדועים והאכלה ומ
ימים נשבעה : ונא לפניך מר
מראיני ומ את הילדים האכלים א
אתה בג המלך ונאשר הנאה עשה
ס עבדך : וישמע להם לנבר
היה נוסס ימים עשרה : ומ
ומקצה ימים עשרה נראה מר
מראיהם טוב וברואי נשר מן כל
הילדים האכלים את פה בג המלך
: ויהי המלצר נשא את פה בגם
ויין משמיהם ונתן להם זרעונים :
והילדים האלה ארבעתם נתן להם
האלהים מצע והשגל בכל ספר ו
והנמה ונא אל הבין בכל חזון וה
והלמות : ולמקצה הימים אשר
אמ

G v

שנים שלוש ומקצתם יעמדו למ
לפני המלך ויהי בהם מבני י
יהודה ויהיאל תבנה מישאל ועזריח
ושם להם שר הסריסים ו
שמות ושם ליהואל בל טשאזר ו
ולחנניה שרנד ולמישאל מישך ו
ולעזריח עבו וגו' ושם יהואל
על לבו אשר לא יתגאל בפה בג
המלך ובנין משתו ויבקש משר
הסריסים אשר לא יתגאל ו
ויהי האלהים את יהואל להסד ול
לחנניהם לפני שר הסריסים
ויאמר שר הסריסים ליהואל ויא
אני את אני המלך אשר מנה א
את מאכלכם ואת משתיכם אשר
עמה וראה את פניכם ועפים מן ה
הילדים אשר טעלם ותעבם את
אשר למלך ויאמר יהואל
א

לְפָנֶיךָ אֵת הַחֲלוֹם : וְדַבַּר הַ
בְּפִשְׁתֵּי לַמַּלְאָךְ אֲנִי מֵלֶכָּה לֵע
לְעַלְמֵיךָ הֵי אֲמַר הַלְמָא לְעַבְדֵיךָ ו
בְּפִשְׁתֵּי זֵהוּ : עֵת מֵלֶכָּה וְאֲמַר
לְפִשְׁתֵּי מֵלֶכָּה מִנִּי אֲזַבֵּחַ הֵן לֹא
תְהוּרְעֵנִי הַלְמָא וְפִשְׁתֵּי הַנְּמִין ת
תְּמַעְבְּדֵנָּה וְבִפְשִׁתֵּי גִלְיָה וְהַשְׁמִין :
זֵה הַלְמָא וְפִשְׁתֵּי הַתְּחִין מִתְּחִין וְג
וְהַתְּחִין וְיִקְרֵי שְׂגִיָּה הַתְּחִין מִן-ס
קִנְיִין לֵהן הַלְמָא וְפִשְׁתֵּי הַתְּחִין :
עֵת תְּחִין וְאֲמַר מֵלֶכָּה הַלְמָא
יֵאמֹר לְעַבְדֵיךָ וְפִשְׁתֵּי זֵהוּ :
עֵת מֵלֶכָּה וְאֲמַר מִן יֵצֵב יֵצֵב א
אֵת דִּי עֵתָּה אֲמַר וְהֵן כֵּן קִבֵּל
דִּי הַתְּחִין דִּי אֲזַבֵּחַ מִנִּי מֵלֶכָּה :
דִּי הֵן הַלְמָא לֹא תְהוּרְעֵנִי הַתְּחִין
הֵיא דְהַתְּחִין וְהַתְּחִין וְהַתְּחִין ה
הַתְּחִין לְמַאמְרֵי קִנְיִין עַד יֵצֵב

ש

אמר המלך להביאם ויביאם שר ה
הסריסים לפניו ובכר נצר ו
ויזכר אתם המלך ולא נמצא מנ
מבלם בניאל הנזיר משאל וע
ועזריה ויעמדו לפני המלך ו
ובל דבר הנמת בינה אשר בקש
מהם המלך וימצאם עשר ידות ע
על כל החרטמים האשפים אשר
בבל מלכותו ויחי בניאל עד
שנת אחת לכורש המלך ו
ובשנת שתים למלכות ובכר נצר
חלם ובכר נצר הלמות ותתפעם ה
רוחו ושנתו נחיתה עליו ו
ויאמר המלך לקרא להרטמים ול
לאשפים ולמבשפים ולבשרים
לחגיר למלך חלמתו ויבאו ויע
ויעמדו לפני המלך ויאמר להם
המלך חלום חלמותי ותפעם רוחי
לדע

ענה ואמר לאריות שליטא די מ
מלכא על מה דתא משהצפה מן
קנס מלכא אריות מלכא הורע אריות
לגניאל : ורגאל על ובקאמן
מלכא די זמן יתון לה ובשנא לה
להחיות למלכא : אריות גניאל
לכתיבה אול ולהחיות מישראל וע
זעורה הכותי מלכא הורע :
ורחמין למבטא מן קנס אלה ש
שמיה על נוא דתהי לא יתוסות
גניאל דתהי עס שאר תימי ט
גבל : אריות לגניאל מהנא די ליליא
נא אריות גניאל פרו לאלה
שמיה : ענה גניאל ואמר לנא
שמיה די אלהא מברך מן עלימא
וער עלימא די הנמא וגבורתא די
לה תא : ונא מהשנא ענה
המנא מהענא מלכין ומתקס מ
מל

ענין ושמא להו חלמא אמרו לי
ואני ע די פשרה החזיתי :
עני נשניא קום מלמא ואמרו לא
איתי אש על נשמה די מלה מ
מלמא וניל להתורה על קבל די מ
על מלך נה ושליוט מלה נהיה לא
שאל לנל חוטם ואשה ונשמה
ומלמא די מלמא שאל יקירא וא
נאמר לא איתי די ותנה קום מל
מלמא להו אלהו די מדרהו עס
נשניא לא איתוהי : על קבל די
נה מלמא נוס וקצת שניא ואמו
להוברה לנל חזימי בעל : ונהא
נפקה והנימיא מתקטלון ובעל די
נה אל ותברוהי להתקטלה :
נארו גניאל תהוב עטה וטעם לא
לאריוו נה טעמיא די מלמא די
נפק לקטלה לחזימי בעל :
אין

הא פון פחל להודעתו חלמא דין
היה נפשה : ענה דניאל קום
מלמא ואמר הוא דני מלמא שאל ל
לא הכימין אשפין חרטמין צורין י
נלין להחונה למלמא : בום
איתי אלה ששמיא אלא נזין והודע
למלמא בטענ נאן מה די להוא ט
מאחריה ימיא חלמין וחזי נאשן
על משענן געה הוא : אנתה
מלמא וערונן על משענן סליק
מה די ליה אכרי געה נאן נאן
הודען מה די להוא : אנתה לא
בנמנה די איתי טי מן על הנא נ
הוא נאן עלי לי להן על גובה די
פשא למלמא יהודעין ורעיונ
לננן בוצע : אנתה מלמא היה
היה נאלג אלם הו שגיא אלמא נ
נפו נט וזה יהיו קאים לקטלן ה
נ

מִלֵּכִיךָ יְהוָה הַנּוֹמֵר לְהַבְרִיחַ וְיִשְׁמַח
בְּמַעֲשָׂיךָ לְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֶיךָ הַזֵּה
עַמִּי קִרְיָה וְיִשְׁמַח בְּיָדֶיךָ יְהוָה
בְּחַסְדֶּיךָ וְיִשְׁמַח עִמָּךְ שְׂרָא
עַל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָי מִהַיּוֹם וְיִשְׁמַח
אֵת דֵּי הַנּוֹמֵר וְיִשְׁמַח יְהוָה לִי
יִשְׁמַח הַיּוֹמֵר דֵּי בְּעִינֵיךָ מִיָּד
מִלֵּךְ מִלֵּךְ הַיּוֹמֵר וְיִשְׁמַח
קִרְיָה דֵּי גִבּוֹר עַל אֲבוֹתָי
מִלֵּךְ לְהַבְרִיחַ לְהַבְרִיחַ
אֵל וְיָן אֲמַר לֵךְ לְהַבְרִיחַ
בְּיָדֶיךָ הַיּוֹמֵר קִרְיָה וְיִשְׁמַח
לְמַלְכָּא אֲבוֹתָי אֲבוֹתָי
בְּתַבְרַתָּהּ הַיּוֹמֵר לְהַבְרִיחַ קִרְיָה
מִלֵּךְ וְיָן אֲמַר לֵךְ דֵּי הַיּוֹמֵר
מִן הַיּוֹמֵר אֲבוֹתָי דֵּי יִתְרֵךְ
לְמַלְכָּא הַיּוֹמֵר עֵת מִלֵּךְ
וְיָן לְהַבְרִיחַ דֵּי שְׂמֵחַ מִלֵּךְ
לֵךְ

חיות ברא ועוה שמיא יחב ביוך
והשלטן בבלהון אגהה הוא ראשה
די נהבא : ובתוך תקום מלכה
אחרו ארעא מנו ומלכה הליתיא
אחרו די נחשא די השלט בבל
ארעא : ומלכה רביעיא תהא
תקומת נפרזלא על קבל די פרזלא
מתוך ושל בלא ונפרזלא די מ
מרעע על אלן תוך ותוע :
די היתה וגליא ואצבעתא מנתון
הסת די סה ומנתון פרזל מלכה
פליא תהה ומן אצבעתא די סה
פרזלא להוא בה על קבל די היתה
פרזלא מערב בהסת טינא :
ואצבעתא וגליא מנתון פרזל ומנתון
הסת מן קצת מלכותא תהות תק
תקיפת ומעו תהוא תבונה :
די היתה פרזלא מערב בהסת טינא
מת

H

וְרוּחַ דְהִיל : הוּא צִלְמָא נְאֻשָׁת
דִּי דְהֵם טַב דְרוּחֵי וְדִנְעוּתֵי דִּי ט
בְּסַח מְעוּתֵי וִירְבִּיתָהּ דִּי נַחֵשׁ :
שְׁקוּתֵי דִּי פְרוֹל רְגֵלֵהּ מִנְחוֹן דִּי ס
פְרוֹל וּמְנַחֵן דִּי הֶסֶח : הוּוּ ה
הֵינֵה עַר דִּי הִתְגַּוְוַת אֲבָן דִּי לֹא מ
בְּנִין וּמַחֵה לְצִלְמָא עַל רְגֵלוֹתֵי ד
דִּי פְרוֹלָא וְהֶסֶפֶא וְהִנְקַת הַמּוֹן :
בְּנִין דְקִי נְהוּא פְרוֹלָא הֶסֶפֶא וְנֻשָׁא
בְּסַפֵּא וְנֻחֵא וְתוּ כְעֵד מִן אֲדוּרֵי
קִיט וְנֻשָׁא הַמּוֹן וְנֻחָא וְכַל אֲחֵר ל
לֹא הִשְׁתַּכְּחָה לְהוֹן וְאֲבֻנָא דִּי מַחֵה
לְצִלְמָא הוּוּ לְטוֹר וְכִי וּמְלֵאֵת כַּל
אֲרֻעָא : דִּינָה חֵלְמָא וּפְשֻׁרָה ג
נְאֻמְר קוֹם מְלֵאֵת : אֲזַתָּה מ
מְלֵאֵת מְלֵךְ מְלֵעֵיָא דִּי אֵלֵה שְׁמֵיָא
מְלֵעֵיָתָא הֶסֶפֶא וְנֻקְפֵּא וְיִקְרָא יְהוּ
לֵךְ : וְכַל דִּי נֵאֲרִין כְּעִי אֲנֻשָׁא
הִי

אֶל־הַיָּם וַיִּמְרָא מַלְכֵיךָ וְגַלְתָּ רוּיָן דִּי
יִבְלֵת לְמַגְלָא רִזָּא דְנָא : אֲדִין מַלְכָּא
לְדִנְיָאֵל רַבִּי וַיִּמְחֶנּוּ וּבְרַבְנֵי שְׂגִיָּא
יִחַב לָהּ וְחַשְׁלֻטָּה עַל כָּל מְדִינַת
בְּבַל וְרַב סַגְיָן עַל כָּל חַבְיָמֵי בְּבַל :
וְדִנְיָאֵל בְּעָא מִן מַלְכָּא וַיִּמְנֵי עַל--
עַבְדֵּיהּ דִּי מְדִינַת בְּבַל לְשׁוֹרְךָ
מִיִּשְׁדָּ וְעַבְדֵּי נָגוּ וְדִנְיָאֵל בְּהַרְעַ מִל
מַלְכָּא : וְנִבְנְדָּ וַיִּצְרֵי מַלְכָּא עַבְדֵּי
אַלֵּס דִּי דָחַב וְרִמְתָּ אַמִּין שְׂחִין
פְּתִיחָ אַמִּין שֵׁת אֲקִימָה בְּבִקְעַת
דִּנְרָא בְּמִדְיַת בְּבַל : וְנִבְנְדָּ וַיִּצְרֵי
מַלְכָּא שְׁלַח לְמַנְשֵׁי לְאַחַשְׁדַּרְפַּטָּא
סַגְיָא וְפַחְזָא אֲדִוְזִנְיָא וְנִבְנְדָּ
וְנִבְנְדָּ תַפְתִּיחָ וְעַל שְׁלֻטְנֵי מִן
מְדִינַתָּ לְמַתָּא לְהַנְשֵׁת אֶלְמָא דִּי
הַקִּים וְנִבְנְדָּ וַיִּצְרֵי מַלְכָּא :
בְּאַיִן מִתְּפִשִׁין אַחַשְׁדַּרְפַּטָּא סַגְיָ
סַגְיָ

H ף

מִהַעֲרֵבְתָּ לָהֶן מוֹרֵעַ אִישׁ אֶל־אֶת־
לָהֶן זָכָרִים וְגַם עִם־בָּתוּלָה הִיא נָשִׂי
פְּנוּיָה לֹא מִהַעֲרֵב עִם־הַסֵּפֶה :
וְנִינְוִמִיחֶן הִי מִלְּמַד אֲבוֹת יָקִים
אֵלֶּה שְׂמִיָּה מִלְּמֵד הִי לְעַלְמֵי לֹא
הַתְּחַפֵּל וְיִמְלִטְנֶהָ לְעַם אֲבוֹתָ לֹא
הַשְׂתַּנְק הַדָּק וְהַסֵּת כֹּל־אֵלֶּן מִלְּ
מִלְּמִיחָה וְהִיא הַקִּים לְעַלְמֵי :
כֹּל־קָבֵל הִי הַדָּוָה הִי מִסְּנֵיָה אֵת
אֲבוֹתָה אֲבוֹת הִי לֹא נִינְוִמִיחֶן וְהַדָּק
פְּנוּיָה נִשְׂאָה הַסֵּפֶה נִשְׂאָה וְהַדָּק
אֵלֶּה נִשְׂאָה לְמִלְּמֵד מִהִי הִי לְהַדָּק
אֲבוֹתֵי הַדָּק וְנִינְוִמִיחֶן הַלְּמַד וְנִינְוִמִיחֶן
מִסְּנֵיָה : מִינְוִמִיחֶן מִלְּמֵד וְנִינְוִמִיחֶן
הִיא נִשְׂאָה עַל־אֲבוֹתֵי הַלְּמֵד אֵת
סֵגֶר וְנִינְוִמִיחֶן וְנִינְוִמִיחֶן אֲבוֹת לִוְסֵגֶר
לֹא : עֵינֵי מִלְּמֵד לְהַדָּק וְנִינְוִמִיחֶן
מִן־קִשְׁטֵי הִי אֲלֵהֶנּוּ הִיא אֵלֶּה אֵת
אֵת

על עממיא אמליא ולשניא סגור
 לאלים דהנא די הקים גבורת צנא
 מלכא על קבל דנה בה ז
 זמנא קרנטי גמנין פשנאני ואכלא
 קרנאחון די יהונתא : ענו ר
 ואמרין לגבורת גנר מלכא מל
 מלכא לעלמין היי : אנהת
 מלכא שמה טעס די על אגש
 די ישמעל קרנא משרוקיפא ק
 קינרוס שניא : פסותרון ר
 וסנפניא ועל גני זמנא נפל ונסג
 לאלים דהנא : ומן די לא
 נפל ונסג יתומא לגג אהת זנא
 יקירפא : אהת גמנין יהונתא
 די מעיה יהונתא על ענינה מנינה
 בעל שרוד מישר וענו גג גפ
 גמניא אל לא שמו עליה מל
 מלכא טעס לאהתי לא פלחין ז
 ול H iij

שְׁמַעְתָּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי וְעַמִּי
וְהִנֵּנִי תִפְתָּח נֶפֶשׁ שְׁלֵטֹנִי מִ
מִינִי לְהַשְׁמֵחַ אֱלֹהֵי הַקִּיּוֹם
וְעַתָּה יְיָ מִלֵּא וְקִדְמוֹת לְקַבֵּל
אֱלֹהֵי הַקִּיּוֹם וְעַתָּה יְיָ
וְעַתָּה קְרִי בְּהַיָּל לְהוֹדוֹת אֱמִנוֹת
עַמִּי אֱמִי וְלִשְׁמַחַת
בְּעֵינֵי הַשְּׂמַעְתָּ לְקַבֵּל קִנְיָ מִ
מִשְׁוֹקֵי קִיּוֹם שְׁמַחַת מִשְׁוֹקֵי
מִשְׁוֹקֵי נֶפֶשׁ יְיָ וְעַתָּה תִפְתָּח וְהִנֵּנִי
וְהַשְׂמַחְתָּ לְעַלְמֵי הַקִּיּוֹם
וְעַתָּה יְיָ מִלֵּא וְקִדְמוֹת יְיָ
לֹא יִפְלֵ וְיִסְמַח עִי שְׂמַחַת יְהוֹמַח
לְעַמִּי אֱמִי וְקִדְמוֹת
עַל קַבֵּל עִי עַתָּה וְעַתָּה עַתָּה
שְׂמַחְתָּ עַל עַמִּי לְקַבֵּל מִ
מִשְׁוֹקֵי קִיּוֹם שְׁמַחַת מִ
מִשְׁוֹקֵי נֶפֶשׁ יְיָ וְעַתָּה תִפְתָּח וְהִנֵּנִי
וְהַשְׂמַחְתָּ לְעַלְמֵי הַקִּיּוֹם
וְעַתָּה יְיָ מִלֵּא וְקִדְמוֹת יְיָ
לֹא יִפְלֵ וְיִסְמַח עִי שְׂמַחַת יְהוֹמַח
לְעַמִּי אֱמִי וְקִדְמוֹת

למלכא נטונת נא לא השתין א
אנתא על דנה פתגם להתקמתו :
הו איהי אלתא די אנתא פלחין
נכיל לשוכותא מן אהון נכרא
יקדמא ומן יתו מלכא ישוים :
והו לא יתיב להו לך מלכא די
לאלתין לא אלתיא פלחין ולאליס
דהא די הקמפ לא וסגו :
פאניו נטונת נא הנמלי המא ו
נאלס אפוחי אשתמי על שונת
מישן ועבו וגו ענה ואמר למא
למדינא תפ שבעה על די הוה
למדינה : ולגברין צפני הול די
די בחילה אמר לעפתי לשונת מ
מישן ועבו וגו למרמא לאתון ו
נכרא יקדמא : פאניו אנתא
אלו פתחי בסר פליתון פטישיותו
ונתפלותו ולבטישיותו ורמיו לא
H אוו
אא

וּלְעֵלִים זָהָבָא דִּי הַקְּסָמָא לֹא סִגְרִין
: מֵאֲדִין וּבְנִיבִין וְיֵאֵר מְרֻגֵי וְהוּ
זָהָבָא אֲמַר לְחִיּוּתָהּ לְשִׁדְרָהּ מִשׁ
מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו מֵאֲדִין וְגַו מֵאֲדִין א
אֵלֶּךָ חִיּוּתִי קִדְּם מַלְכָּא : ש
עֵגָה וּבְנִיבִין וְיֵאֵר וְאֲמַר לְחִין דִּי
זָהָבָא שִׁדְרָהּ מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו לֹא
לְאֵלֹהֵי לֹא אִיחִיבִין מְלַחִין וּלְעֵלִים
זָהָבָא דִּי הַקְּסָמָא לֹא סִגְרִין :

בְּעֵן חֵן אִיחִיבִין עֲתוּדִין דִּי בְּעֵבֶד
דִּי תִשְׁמַעִין קֵל קִרְנָא מִשְׁרוּקִיתָא
קִיחִרוּס שְׁפָא מִסְּנִיחִין וּסְמִפְרֻגָא
זֶבֶל וְגַו זְמִרָא תְּפִלָּת וְחִסְגִּדִין ל
לְעֵלְמָא דִּי עֲבֹדָת וְחֵן לֹא הַסְּגִדִין
בְּהַ שְׁעִיתָ תְּרֻמִין לְגַו אֲחִין וְ
זָהָבָא יְקִיבָא וּמִן הוּא אֵלֹה דִּי
יִשְׁוֹבִיבִין מִן יְדֵי : עֵגָה ש
שִׁדְרָהּ מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו וְאֲמַרִין ל
לְמַלְכָּא

מישן ועבד נגו עבדתי די אלקא
עליא פוקי ואהו בארון זפקין ש
שרת מישן ועבד נגו מן גוא נ
גורא : ומתנשית אהשדנפניא
סגניא ופחותא והעבדי מלמא חות
לגבניא אלך די לא שלט נגוא נ
גשמיחון ושער ואשהון לא תת
התחד וסרפליחון לא שגו וריה
גור לא ענה בהון : ענה נ
גבניא נגו ואמר ברין אלתחון די
שרת מישן ועבד נגו די שלח
מלאכה ושנים לעבדתי די תת
התחצו עלותי ומלה מלמא שג
שגור ויתבי גשמיחון די לא ים
זמלחון ולא יסגדון לבל אלה לתו
לאלתחון : ומני שים טעם
די בל עם אמה ולשן די יאמר
שלח על אלתחון די שרת מישן
ועבד H v

אמת ונרא וקדוהא : כל סגל
יהוה מן די מלה מלשא מהחמה ו
דאחמה איה יחידה גמנה אלך די
חסקי לשונך מישן ועבר וגו ק
קסיל דמון שטימא די נורא :
גמנה אלך מלהתן שונך מישן
ועבר וגו ופלי לגאז אמת נורא
קדוהא משהתן : ארון גבור
גאז מלשא יהוה וקס מהתמלה
ענה וזמר לתהורתי הלא גבור
הלהא ומינא לגאז נורא משהתן
ענה דמנות למלשא יאמא מלשא
ענה וזמר הלא אנה היה ג
גבור אנשא שנו מהלכות גאז
נורא וזמר לא איתי בהון ורה
די נביצא נמה לטר אלהן :
פאון קור גמנו ויאן לרוע אמו
גמנה קדוהא עם וזמר שנו מ
מישן

הַיְמִי כָּל־גֵּי־נֶשֶׁר הִלְמָא יְהוּ
יְהוּדֵעֵנִי : כְּאִדָּן עַל־לִין חוּ
חֲרֻמָּא אֲשַׁמָּא נִשְׁבִּיא וְגוֹרֵא ו
וְהִלְמָא אָמַר אֵיךְ קְרֻמִּיהוֹן וְנִפְשָׁתָה
לֹא מְהוּדַעִין לִי : וְעַד אַחֲרֵי
עַל קְרֻמִּי דְגֵינְאֵל גֵּי־שָׁמַח בְּלִט
בְּלִטְשָׁאֵר נֶשֶׁם אֱלֹהֵי וְדֵי רוּחַ
אֱלֹהִין קְרוּשִׁין בַּהּ וְהִלְמָא קְרֻמוֹתֵי
אֲמֹתָה : בְּלִטְשָׁאֵר נָבַח חוּט
חֲרֻמָּא גֵּי אֵיךְ יָדַעַת גֵּי רוּחַ א
אֱלֹהִין קְרוּשִׁין בְּדֵי וְכֹל־רֵז לֹא אָגַס
לֵב חוּזֵי הִלְמִי דֵי־חַיִּית וְנִפְשָׁתָה א
אָמַר : וְחוּזֵי וְאָשִׁי עַל־מִשַׁ
מִשְׁבְּנֵי חוּחַ חַיִּית וְאֵלֵי אֵילָן בְּגֵי
אֲרַעָא וְרוּמָה שְׂגִיא : וְנִבְהָא
אֵילָנָא וְתַקָּה וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמ
לְשִׁמָּא וְחֻזְתָּה לְסוּת כֹּל אֲרַעָא :
עֲבִית שְׂפִיר וְאֲנִיָּתָה שְׂגִיא וְמִזֵּן ל
לְבֵלָא

ועבד וגואז חזמין יהעבדו ובריה
גולי ישמחה כל קבל די לא איהי
אלה אחרן די יכל להעלה בדינה
באיון מלמא תעלה לשורד
מישן ועבד וגו במדינה בכל
בנינה וצו מלמא לכל עממיה א
אמיה ולשניה די דאיון בכל אר
ארעא שלמכות וסגא איהא
יהמיה די עבד עמי אלהא על
עליא שפר קדמי לתהויה
אתהי כמה נברבין והמהוהי כ
נמה הקיפין מלכותה מלכות על
עלם ושלטנה עם דו ודר
אנה וברבד צו שלח הויה בבית
ודעון בהיכלי חלם הויה ו
ירחלגני וחרחרין על משכבי וח
וחזני ראשי ובהלגני ומצי
שים טעם להעלה קדמי לכל ה
חבימי

שליט עליה במלכותה אנושא ולא
בלמן די יאמא יתנהב ושמל אנש
אנשים יקים עליה
בלמא חזיה אנא מלכא ובטנני ונני
נאמה בלטישאנא פשנא אמר על
קבל די כל תימני מלכותי לא י
נמלין פשנא להנרענהני ואנפה ט
בהל די רוח אלתי קדישין בו :
ארון נמאל די שמה בלטישאנא
אשתומס נשעה הוא ורענהני י
נבחרה ענה מלכא ואמר בלטיש
בלטישאנא הלמא נפשה אל יתהלך
ענה בלטישאנא ואמר מרמי הלמא
לשאנא נפשה לערני : א
אילנא די חזיה די נטה ותקת ור
נרומה ימטא לשמניא נחזיתה לכל
ארעא : וענה שפני ואנפה
שאנא נמון לנפא נה פחומהני פ
תרון

לְנֹלָא בְּהַ חַחֹחִי חֲטָל חַיִּית מ
בְּרָא וּבְעִפּוֹתַי יִדְרוֹן אֲפִרִי שְׁמִי
וּמִנֵּה יִהְיוֹן כֹּל בְּשֵׁרָא וְהַ
חַיִּית בְּחַיִּי וְאֲשִׁי עַל מִשְׁכְּבִי וְאֵ
וְאֵלֹהֵי עֵינֵי וְקִדְוֶשׁ מִן שְׁמִי אֵ
קִדְוֶשׁ בְּהַל וְכֵן אֲמַר גְּדִי אֵ
אֵלֹהֵי וְקִדְוֶשׁ עִפּוֹתַי אֲפִרִי עִפּוֹת
וְכִדְרוֹן אֵתָּה חַיִּי חַיִּיתָ מִן הַ
חַחֹחִי וְאֲפִרִי מִן עִפּוֹתַי וְ
בְּרָם עֵקֶר שְׁרִשְׁתִּי בְּאֲרֵעַ שְׁבִקִי
וְכִאֲסִרִי דִי מְדֹל וְגִדְוֶשׁ מִנֵּה אֵ
בְרָא וּבְטָל שְׁמִי אֵתָּה וְעִסְתִּי
חַיִּיתָ חֲלֵקָה בְּעִשְׂתִּי אֲרֵעַ
לְבֵנָה מִן אֲנֹשָׁא יִשְׁכְּנוּ וְלֵבֵנִי חַיִּיתָ
יִתְהַיֵּב לֵה וְשִׁבְעָה עֵגֶבֶת וְחֲלֵפֶת
עֲלוֹתִי וְכִדְרוֹן עֵינֵי חַח
מִנֵּה אֵתָּה וְכִדְרוֹן קִדְוֶשׁ שְׁאֵלְתָּ
עַל וְכִדְרוֹן דִּי יִתְהַיֵּב חַיִּיתָ דִּי שֶׁל
שְׁלִיט

עליה במלכות אגשא ולמן די תצא
והנה : ודי אמרו למשמש
עקר שושנה די אילנא מלכותך
לך קימא מן די תצע די שליטין
שמא : לחו מלכא מלכי
ישפר עליו וחטין באדקה פוק ו
ועניתך במחן עיני חו תהיה אר
ארבה לשלותך : עלא מטא
על גבורי צור מלכא : לך
לקצת ירחין חרי עשו על חיבל
מלכותא די בעל מהלך הוח :
ענה מלכא נאמרו הלא נא היא ט
בעל נטנא די אנה טויהח לבית
מלכו טהקה חסגי וליקר חרני :
עור מלכא נפוס מלכא קל מן
שמא ופל לך אמרין וכוונד צור
מלכא מלכותא ענה מן :
זמן אגשא לך טרדיו ועם היות
ברא

הַדָּוָר הַיּוֹת בְּרָא וּבְעוֹסוֹתָי וְשִׁבְנָן
צַפְרֵי שָׁמַיָא : אֲנִי הוּא מִלְכָּא
מִלְכָּא דִּי רַבִּיּוּת וְהַקְּפָה וְרַבְרִיּוּת ר
רַבָּה וְמִטָּה לְשָׁמַיָא וְשִׁלְטָנָא לְסוּח
אַרְעָא : וְדִי הוּא מִלְכָּא עִיר
וְקָדִישׁ וְהוּא מִן שָׁמַיָא וְאָמַר גְּדַר
אֵלֵינוּ וְהַבְּלִיּוּתִי בְּנִים עֲקוּ שׁוֹשׁוּתִי
בְּאַרְעָא שְׁבָקוּ וְהַאֲסִינוּ דִּי פְּרִיזָל ו
נִהַרְשׁ הַנְּהָאָא דִּי בְּנָא וְנָטַל שָׁמַיָא
יַעֲטֵעַ וְעַם הַיּוֹת בְּרָא הַלְקָה עַד
דִּי שָׁבַע עַבְדֵּי יְהִלְפִין עֲלוּתִי :
בְּנָה פְּשָׁנָא מִלְכָּא וְגִזְרָה עֲלֵיָא ח
הוּא דִּי מִטָּה עַל-מִרְאֵי מִלְכָּא :
וְלֵךְ טַרְדִּין מִן-אַנְשָׁא וְעַם-הַיּוֹת נ
בְּנָא לְהוּא מְדוּרָא וְעַשְׂבָּא כְּתוּרִין
לֵךְ יַטְעִמִין וְנָטַל שָׁמַיָא לֵךְ מִז
מִזְבְּעִין וְשָׁבַע עַבְדֵּי יְהִלְפִין ע
עַלְךָ עַד דִּי מְבַע דִּי-שְׁלִיט עֲלֵי
עֲלֵיָא

מִה עֲנֵהנִי : כִּי זָמַנָּה מִנִּי
 יִהְיֶה עָלַי וְלִיקֹר מִלִּבֹּתַי הַדְּבָר
 דְּבָרַי יִהְיֶה עָלַי וְלִי הַדְּבָרַי וְהֵם
 וְדַבְּרֹתַי יִפְעוּ וְעַל מִלִּבֹּתַי הַזֶּה
 תִּתְקַוָּה דְּבָרִי יִהְיֶה הוֹסֵפֶת לִי :
 כַּעַן אֵיךְ נִטְוֶה וְיָד מִשְׁפַּח וּמִ
 זְמֻרָתָם וּמִחֵדוֹ לְמֶלֶךְ שְׁמִי אֵי
 אֵי כִי מִעֲבוֹדַי קָשׁוּט וְאִתְּתָה
 אֵין וְדִי מִהַלְבִּין בְּגֵזָה יִבֵּל לְהַש
 לְהַשְׁפִּיל : בְּלִשְׁאֵנִי מִלֵּבָא עֲבִד
 לְהַס נֵב לְנִבְנִינִי אֵלֵה וְלִקְבֵל
 אֵלֵבָא זְמַנָּה שְׁתָּה : בְּלִשְׁאֵנִי אֵמֵר
 בְּטַעַם זְמַנָּה לְהִתְתִּיה לְמַאֲנֵי זְמַנָּה
 בְּנִבְסָא אֵי תִפְסֵק וְנִטְוֶה וְיָד אֵבוֹתַי
 מִן הִינְלָא אֵי טִינִישְׁלֵם וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 שְׁתָּה מִלֵּבָא וְנִבְנִינִי שְׁגֵלְתָה וְל
 וְלְהִתְתִּיה : בְּאֵינִי הִיִּתְוֶה מֵאֵי זְמַנָּה
 אֵי תִפְסִיקוּ מִן הִינְלָא אֵי טִינִישְׁלָא
 דְּי

I

בְּנֵי מִדְּבַר עֲשָׂה בְּחֹרֵן לֵךְ יֵת
יִטְעֲמֵת וְשִׁבְעָה עֵינֵי וְחֲלִמֵת ע
עֵלֶיךָ עַד דֵּי הַנֶּזֶע דֵּי שְׁלִיט ע
עֲלֶיךָ בְּמִלְכּוּת אֲנִישָׁא וְלִמֵן דֵּי
יִצְחָק יִתְנַהֵב : בְּהַ שְׁעֵתָא
מִלְכָּא סָפָה עַל וְנִבְרַח וְיָדוּ וְיָמֵן
אֲנִישָׁא סְרִיד וְעֲשָׂה בְּחֹרֵן יֵאֵל
וְיִסְלֵל שְׁמֵיָא גְשֵׁמָה וְיִטְבַּע עַד
דֵּי שְׁעֵרָה בְּנִשְׁרִין וְבָהּ וְטַפְרוּדֵי
בְּאַפְרִין : וְלִקְצָה יוֹמֵיָא אֵת
וְנִבְרַח וְיָדוּ עֵינֵי לְשִׁמְיָא וְטֵלָה
וְיִמְרָעֵי עֲלֵי יִתְנַהֵב וְלֵעֲלִיָּא בְּנֵהַ
וְלִחֵי עֲלֵמָא שְׁבָהַת וְהִדְוֵת דֵּי ש
שְׁלִטְנָה שְׁלִטֵן עֲלֵם וְמִלְכּוּתָה ע
עַס דֵּי וְדוּ וְדוּ : וְעַל דְּאַרְיָ א
אַרְעָא בֵּלָהּ הַשְׁתֵּן בְּמִתְאַפְרֵיהַ עֵינֵי
בְּהֵל שְׁמֵיָא וְדְאַרְיָ אַרְעָא וְלֵא א
אַרְיָ דֵּי יִמְרָה בִּינָה וְיִאֲמֵר לֵב
מֵד

במלכותא ישלט : ארון פ
עליון כל הנימי מלכא ולא כח
בדלון כתבא למקרא ומשנה להו
להודעה למלכא : ארון מלכ
מלכא נלשא צו שגיא מהבהל וז
וזוהי שגין עלוהי ונברכוהי מ
משפטי : מלכא לקבל
מלי מלכא ונברכוהי לביה מ
משפטי עללה ענה מלכא ואמ
נאמנה מלכא לעלמין הי אל
יבולת רעיוני ויונה אל ישפנה
איהי גבר במלכותה הי וז
זוח אלתי קדושינה בה וניומי א
אכור גהור ושכלתה וחכמה כח
בחכמה אלתי השתנתה בה ומ
למלכא גנוני צור אכור רב הו
הוסמין משפטי ארון הקימה אנה
מלכא : כל קבל הי דוח ומנה
ומנוע 1 ה

למקרא ופסוק להודיעתי ארבע
הלש ויהי ענין די דתתא על אי
אזאנו והלפא במלכותא השלט
: בארן ענה דה אל ואמר קר
קום מלשא מפתח לן לחינו דה
העובדות לאחרון דה טרם טתא
אקרא למלשא ופסוק אהודיעה :
אנה מלשא אלהא עליא מלכותא
הרבותא ויקרא והרנא דהט לטתא
באר אטת : ומן דטרנא די
יהט לה על עממיא אמיא ולש
ולשמיא דה ואעין ונהליו מן ס
קמיותי די הנה אנה הנה קטיל
די הנה אנה הנה מהא די הנה
אנה הנה מרים די הנה אנה ה
הנה משפיל : ונני רם לטת
ורוחה הקפת לחנה תחת מן ס
ברסא מלכותה ויקרא העדיו מע
1 iii מנה

וּמִיּוֹצֵא וְשִׁנְתֵהוּ מִפֶּשֶׁר הַלְמִין ו
וְאֶחָדָה אֶחָדָה וּמִשְׁנָה קֶטְרוֹן הַשֵּׁ
הַשְּׁמֵנִתָּה מִן הַגִּבְעָל הִי מִלֶּמֶה
שֵׁם שֵׁמֶה עַל־שְׁמֵהוּ בְּעַן הַגִּבְעָל
יִתְקַרֵּי וּפֶשֶׁרָא יִתְחַוֵּי : מִלֶּמֶה
הַגִּבְעָל הָעַל קִנִּים מִלֶּמֶה עֵת מִל
מִלֶּמֶה יִתְמַן לַגִּבְעָל אֲנִיחָה הַמֵּה
הַגִּבְעָל הִי מִן בְּנֵי גִלְגָּתָא הִי יִתְחַוֵּי
הִי הִתֵּי מִלֶּמֶה אֲנִי מִן יִתְחַוֵּי :
וְשִׁמְעָה עֲלֵינוּ הִי רִיחָא אֶלְחָן קִד
קֶדְשִׁין בְּרַן וְעִתְרוּ וְשִׁנְתֵהוּ וְהִי
וְהַכְּמָה יִתְרוֹת הַשְּׁמֵנִתָּה בְּרַן :
בְּעַן הָעַלֵּה קֶדְמֵי הַיּוֹמֵי אֲשֶׁר־יִמָּא
הִי בְּתַבָּא דְנִיחָא יִקְרוּן וּפֶשֶׁרָה לֵחַי
לְחִוְדְעֵתֵינוּ וְלֹא בְּתַלְיוֹן פֶּשֶׁר מִלֶּמֶה
לְתַחֲוִיחָה : וְאִנְחָה שִׁמְעָה עֲלֵינוּ
הִי תוֹבֵל פֶּשֶׁרִין לְמִפְשֶׁר וְקֶטְרוֹן
לְמִשְׁנָה בְּעַן חֵן תוֹבֵל בְּתַבָּא לְמֵ
לְמִקְרוֹא

מנה : זמן-למי-אנשא-טריה
 ולבנה-עם-היותה-שני-ועם-ער
 ערוה-מדורה-עשמה-בתורין-וט
 יטעמניה-ומסל-שמיה-גשמה-י
 יאטפע-ער-די-יודע-די-שלוט-א
 אלהא-עליה-במלכות-אנשא-ולמן
 די-ינפא-יהקים-עליה
 זאנה-ערה-בלשא-לא-חשלה
 לבנה-פל-קנל-די-בל-גנה-יודע
 ועל-מיה-שמיה-ההוממה
 ולמאנה-די-בניה-היהו-קומן
 זאנה-והומניה-שגלתו-גלהתו
 חמנה-שתו-בתו-ולאליה-נספא
 ונהנה-נחשא-פולה-אצי-זאנה
 די-לא-חיו-ולא-שמעו-ולא-יודע
 שבתו-ולאליה-די-שמיה-בניה
 נפל-ארתו-לה-לא-הנה-זאנה
 מן-קומותי-שליה-פסא-די-ינא-י
 ונהנה

עלוהי ועל גויאל שם כל לשום
לשונותה ועד מעלי שמשא הו
הנה משתנה להצלותה
באין גויאל אלך הנגשו על מ
מלכא ואמרין למלכא גע מלכא
די צה למני ופנס די כל אסר
דקנס די מלכא יתקס לא להשו
להשגא באין מלכא א
אמר ויהיו לגויאל גמרי לגמא
די אנונא ענה מלכא ואמר לו
לגויאל אלמד די אגיה פלה לה
גמרינא הוא ישועת וחייתיה
אבו הוא ושמת על פס גמא וה
דהתמה מלכא בעוקתה ובעוקת ו
דברבנותי די לא השגא אבו בגויאל
: אגיה אל מלכא לחיבלה ונת
טנה ורחת לא חנעל קנמותי וש
ושמת צה עלותי באנת
מלכא

זמורה קדם אלהה כל-קבל די-
 הנה עמו מן קדמה דנה :
 ארון גבריה אלך הרגישו ותשנה
 לגיאל בעה ומתהו קדם אלהה
 : ארון קומו ומרון קו
 קדם מלמא על-אסר מלמא דל
 דלא אסר נשמת די נל-איש די
 די יצא מן-ל-אלה ואיש ער
 יומין מלתו לתו מנן מלמא ית
 יתמא לגט אריותא ענה מלמא
 נאמר יצא מלמא טנה מוני י
 דפוס די-לא הערא : מארון
 ענה ומרון קדם מלמא די גיאל
 די מן-מנן אריותא די יתג לא
 ישם עליו מלמא טעם ועל-אס
 אסרא די נשמת ומנין מלמא נ
 מלמא בעה בעיה : ארון
 מלמא מני מלמא אסרא מלמא
 אריותא

די אַנטל קרובותי די זינאל וילגט
 אריותא נמו אבן בעיותו הושיהות
 ולא מטר לארעיה גמא עז די
 שלטנ נהון אריותא וכל גרמיותו
 תוקי : באותו זרנוש מלמא
 בנת לבל עממא אמא ולשנא
 די זאיתו נבל ארעא שלמנות י
 ישא : מד קומי שים ט
 טעם די נבל שלטן מלכותי לה
 לחון זאעין ורחלית מן קום אלה
 די זינאל די הוא אלהא היא וק
 וקיס לעלמין ומלכותה די לא
 התחבל ושלטנה עז סוקא :
 משינת ומצל ועבו אהון והמדות
 בשמא ונאדעא די שונ לזינאל
 מן די אריותא : וזינאל י
 גיה הצלה במלכות זרנוש ובמ
 נבמלכות מורש פוסיא :
 בשנת

מלכא בשמימיא יקום סגורא ו
נתהוהה לה לגשא די אריותא א
איל . . . נמקורה לגשא לרג
לרגאל בקל עינו ועק ענה מ
מלכא נאמן לרגאל רגאל ענו
אלהא היא אלהו די אנהא סלה
לה בתורה תיכל לשוברה מן
אריותא . . . אנו רגאל עס
מלכא מלל מלכא לעלמין הי
אלהי שלה מלאכה נסא
פס אריותא ולא תמלעי כל קנל
די קומתי זני השתנה לי זאת
קומן מלכא תעלה לי ענה :
אנו מלכא שאג סאג עלתי ו
לרגאל אמר להנסקה מן אשא
נהס רגאל מן אשא ונל תנל
לא השתנה בה די הימן באלהא
נאמן מלכא ותיהו אנויא אל
די

עַל־הַיָּמִין אַרְבַּע הֵי-עוֹת עַל-אַמּוֹת
וְאַרְבַּעַת רֵאשִׁי לַחֲנוּתָא וְשִׁלְטֹן י
יְהִי לָהּ : בְּאֵמֶר הָיָה הַזֶּה
הַזֶּה בְּהַזְנוֹי לִילִיָּא וְאִנִּי חִינָה וְכִי
בְיַעֲרָא דְחִילָא וְאִמְתַּנִּי וְהַקִּיפָא י
יִמְוֶנָה וְשִׁנִּי הֵי-פְחֹל לָהּ בְּכַרְבָּן
אַבְלָה וּמְדַקָּה וְשִׁנָּא בְּרַגְלֵיהָ וּפִס
בְּנִסָּה וְהִיא מְשִׁנָּא מִן-כָּל חֲנוּתָא
הֵי קוֹמִיָּה וְקוֹרְעוֹן עֶשֶׂר לָהּ :
מְשִׁתְּמַל חוּת בְּקוֹרְעִיָּא וְאֵלֶּי קוֹן
אַחֲרֵי זַעֲיָה סִלְקָה בְּנִיחוֹן וְהִלָּת
מִן-קוֹרְעִיָּא קוֹמִיָּהָ אִיהַעֲקֶרֶוּ מִן
-קוֹמִיָּה וְאֵלֶּי עֵינֵי בְּעֵינֵי אִנְש
אִנְשָׁא בְּקוֹרְעִיָּא דָּא וּפִס מְמַלְל רַב
וְכַרְבָּן : הַזֶּה חֲנוּת עַד הֵי
בְּנִסָּתָּ רַמְיוֹ וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב ל
לְבוּשָׁה כְּחֹלֵג חוּר וְשִׁעֵר וְאִש
דְּאִשָּׁה בְּעַמֵּר וְקָא בְּרִסִּיהָ שְׁבִי
שְׁבִיבִין

בְּשֵׁנֵי הַיּוֹם לְעֵלְאֲשֵׁר מֵלֶךְ הַכֹּהֵן
וְעַל הַלֵּם הַיּוֹם וְהַיּוֹם רֵאשִׁית עַל
מִשְׁעֵבֶה בְּאֶרֶץ הַלְּמָא בְּהַב רֵאשִׁית
מֵלֵךְ אֲמֵן : עֵנֶה דְּנִיָּאל ו
וְאֲמֵן הַיּוֹם הַיּוֹם בְּהַיּוֹם עִם לִילֵיךְ
וְאֲמֵן אֲנִישׁ וְהַיּוֹם שְׁמֵיךְ מִגִּיתוֹ ל
לִימָךְ וְהַיּוֹם : וְאֲנִישׁ הַיּוֹם וְהַיּוֹם
וְהַיּוֹם סִלְקוֹ מִן יִמָּךְ שְׁמֵיךְ וְהַיּוֹם
מִן יִמָּךְ : קְדוּמֵיךְ בְּאֶרֶץ
וְעַתָּה הֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ מִיַּד הַיּוֹם עַד
הֵי מְרִיטוֹ אֲפִיךְ וְנִסְיֹלֶה מִן אֲדָמָה
אֲנִישׁ וְעַל וְגַלְיֹן מֵאִישׁ הַקִּיּוּמָה
וְעַתָּה אִישׁ יִהְיֶה לֵךְ : וְאֲמֵן
הַיּוֹם אֲבִירֵי הַיּוֹם וְהַיּוֹם לֹטוֹ וְל
וְלִשְׁטוֹן הַיּוֹם הַקִּיּוּמָה וְהַיּוֹם עֲלֵעֵי
עֲלֵעֵי מִן שְׁמֵיךְ וְהַיּוֹם אֲמֵן לֵךְ א
קְדוּמֵי אֲנִישׁ מִשְׁנֵי שְׁמֵיךְ : וְאֲמֵן
וְהַיּוֹם הַיּוֹם וְהַיּוֹם אֲבִירֵי הַיּוֹם
וְלֵךְ

עלם די לא יעדה ומלכותה די
לא תהפל : אהמניה ורהי
אה די גיאל טגו גדה והגוי ואשי
יגהלגוי : קרנה על חו מ
מן קאמניא ויגמא אבעא מנה ע
על כל גיה ואמר לי ופשו מ
מליא יהודעגוי : אילו היו
היותא רבנבתא די אגין אבעא א
אדבעה מלכין יקומין מן אנשא
ויקבלת מלכותא קדושי ע
עליונין ויהסות מלכותא ע על
עלמא ועו עלם עלמא :
אגין אגיה ליגמא על היותא רב
רביעיתא די חות שגיא מן בלחז
דהילא יתרת שגיה די סוזל וט
וטפניה די גוש אנלה מוקה ר
ושאגא ברגליה נבסה : ועל
קנוגא עשו די טראשה ואחרו די
סלקת k i

שמינת די גור אלגלוהי גור ד
דלק : גור די גור גור ג
ונפק מז קדמותי אלה אלפים י
ישמשנה ודכו רבון קדמותי י
יקדמון דינא יהיב וספרין פתיחי
: : הוה הויה פאנין מז קל
מליא נבונה די קנא ממלא
הוה הויה ער די קטילה הויה נ
דחבר גשמה ויהיבה ליקינה א
אשא : גשאר הויה העיו
שלטתון ואונה בחיין יהיבה ל
להון ער זמן ועין : הוה
הויה בחיין ליליא ואנו עם עניי
שמיא ננו אנש אלה הוה וער
עתיק יומיא מטה וקדמותי הקר
הקרנותי : ולה יהיב שלטון
דיקר נחלה וכל עממיא אמיא
ולשמיא לה פלחון שלטנה שלטון
עלם

להשגיח ומנין וזה ויהי חסד
 בינה שר עון וענין ופלא עון
 ודינא יהוב ושלטנה יה
 יו עון להשמנה ולחובנה עד ס
 סופא ומלכותא ושלטנא
 ארנותא די מלכות ההוא כל ש
 שמיא יהיבת לעם קדישי עליוני
 מלכותה מלכותה עלם וכל שלטנה
 לה ופלהן וישתמרון
 עד כה סופא די מלחא אגא די
 דינאל שגיא ועיתוי ובהלגוי וזוי
 ישתנון עלי ומלחא כלפי וטר
 גטרה בשנה שלוש למ
 למלכות כל שאר המלך הזון גר
 גרתי אלי אני דינאל אחרי הגרתי
 אלי בהלחתי ואראתי
 בהזון ויהי בראתי ואני בשושן ה
 חפונה אשר בעילם
 המדינת k η

סלקה ונפלו מן קדמיה חלה ו
וקדמיה רבו ועיניו לה רבס ממלל
רבו רבו והנה רב מן המנהג
הזה חיה וקדמיה רבו ענה קרב
עם קדמיה ונבלה לחון
עו גי אנה עתק יומיה ודינא
יהיה לקדמיה עליהן ודינא מ
מטה ומלמיה החסנו קדמיה
הו אמר חיה רב ענה מלמיה רב
רביעיה רבא רבא רבא רבא רבא רבא
כל מלמיה ורמיה על אנשי ר
הדושה והקנה : וקדמיה עשה
מנה מלמיה עשה מלמיה יקמ
יקמנו ורמיה יקום אהיהו והוא
ישנה מן קדמיה והנה מלמיה
יהשיל :
המלך לזר ענה ומלל ולקש
הלקדמיה עליהן ודינא יסמך ל
לחשונה

וַיִּבֶן אֶת-הָאֵל וַיִּשְׁכַּח אֶת-שְׁמֵי קָ
קִמְיוֹ וְלֹא-הָיָה כֹּה עֹלֵל לְעַמּוֹ
לְפָנָיו וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֲרֶצֶת וַיִּרְמַסְתֶּהוּ
וְלֹא-הָיָה מִצִּיל לְאֵל מִיָּדוֹ :
וַיִּצְמִיר הַשָּׁמַיִם הַגְּדֹל עַד-מֵאֵד ו
וַיַּעֲצֵמוּ וַשְׁפָּרָה חֶסֶד הַגְּדֹלָה וְת
וַתַּעֲלִינָה חֲזִית אֲרֶבֶע תְּהִיֹת לֹא
לְאֲרֶבֶע וַיְהִיֹת הַשָּׁמַיִם :
וַיִּמְן הָאֵתָה מֵתָם וַיֵּא קִוּ אֵתָה מ
מִצְעִינָה וַתַּגְדֵּל יְהוָה אֶל-הַגָּב ו
וְאֶל-הַמְּזִרָה וְאֶל-הַצִּבִּי
וַתַּגְדֵּל עַד-זַבָּא הַשָּׁמַיִם וַתִּפֹּל א
אֲרֶצֶת מִן-הַצָּבָא וַיִּמְן הַנּוֹכְכִים ו
וַתִּרְמַסֶם : וְעַד שׁוֹר הַצָּבָא
הַגְּדֹל וַיִּמְמַנֵּה תְּרִים הַתְּמִיד וְהַש
וְהַשְׁלֵךְ מִכּוֹן מִקְדָּשׁוֹ :
וַיִּצְבָּא תַּנְתֵּן עַל-הַתְּמִיד בְּפִשֶׁע ו
וְהַשְׁלֵךְ אֵמֶת אֲרֶצֶת וְעִשְׂתָּה וְהַצ
תוֹ k וְהַצְלִיחָה

המדינה ואמה כחוז ואני היתה
על-אנבל אלי ואשא ע
עיני ואראה ומה איל אחר עמו
לפני האנבל ולו קרנים ותקרנים
אבהות והאחת אבה מן השניה
והגמלה עליה באהרות
ראיתי את האיל מוצה ימה וא
דמעה ונצפה וכל הינה לא יוש
יעמוד לפני ואין מאל מירו וא
ועשה טעמו והגדיל
ואני היתה ממנו והנה אפוד הש
העים בא מן המענה על פני ט
כל האני ואני נוצץ באני והאפני
קת הוגה מן עיני
על האיל בעל הקנים אשני וא
ראיתי עמו לפני האנבל וברז א
אני בהמה טהו
מניש איל האיל והמקומי אילי
יני

הַנּוֹגִי מוֹדִיעַ אֵת אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּא
בְּאַחֲרֵי הַזֶּעַם כִּי לְמוֹעַד קֵץ :
הָאֵל אֲשֶׁר רֵאִיתָ בְּעַל הַקְּרָנִים
מִלְכֵי מִזְרַח וּפְרָס : וְהַצִּפּוֹר
הַשְּׂעִיר מֶלֶךְ יוֹן וְהַקָּרָן הַגְּדוֹלָה א
אֲשֶׁר בֵּין עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ הוּא
הַרְאֵשׁוֹן : וְהַנְּשִׁבְרָה וְהַעֲמֻדָה
אַרְבַּע הַהֵמִיחַ אַרְבַּע מַלְכוּת מִגְּוִי
יַעֲמֻדָה וְלֹא כִּנְחוּ : וּבְאַחֲרֵי
מַלְכוּתָם כִּתְּתָם הַפְּשָׁעִים יַעֲמֻד
מֶלֶךְ עַוְפָּיִם וּמִכֵּן הַיּוֹדָה :
וְעַם כִּחוּ וְלֹא כִּנְחוּ וְנִפְלְאוֹת כ
יִשְׁחִית וְהַצְלִיחַ וְעָשָׂה וְהַשְׁחִית ע
עֲוֹנוֹת וְעַם קְדוֹשִׁים :
וְעַל שִׁבְלוֹ וְהַצְלִיחַ מִרְמַח כִּיּוֹד ו
וּבְלִבָּבוֹ יַגְדִּיל וּבְשִׁלּוֹת יִשְׁחִית ו
בְּכִים וְעַל שֶׁר שְׁנָיִם יַעֲמֻד וְנֹא
וּבְאַפְּסֵי יָד יִשְׁבֵּר : וּמִרְאֵה
הַקְּרָן k iii

וְהִיאֲלֵיכָהּ : וְאִשְׁמַעֲהָ אֱלֹהֵי-
קֹדֶשׁ מְנַחֵם וְיֹאמְרוּ אֱלֹהֵי קֹדֶשׁ ל
לְפָנָי הַמְצִימוּ עָרִי מִיַּד הַחַיִּית
הַחַמְסִיּוֹת וְהַפֶּשַׁע שָׁמַם הִיא וְקֹדֶשׁ ו
וַיֵּצֵא מִן־מִסַּס : וְיֹאמְרוּ אֱלֹהֵי
עַד עָנֹה נִקְרָא אֲלֵפִים וְשִׁלְשׁ מֵאָה
מֵאֹת וְנִצְוָה קֹדֶשׁ : וְיִהְיֶה
בְּיָמָיו אֵיךְ יִצְאֵל אֶת־הַחַיִּית וְאֵת
וְאִשְׁמַעֲהָ עֵינָהּ וְהִנֵּה עִמּוֹ לִוְיָהּ
בְּמִלְחָמָה גִּבּוֹר : וְאִשְׁמַעֲהָ קוֹ
קוֹל אֱלֹהִים בְּיַם אֲבֵלֵי וְיִקְרָא וְיֹאמְרוּ
אֲבֵרְיָהּ הֵן לִחְמוֹת אֶת־הַמְּלָאכָה :
וְיֵשֶׁת אֵיךְ עִמּוֹ וְיֵשֶׁת וְיֵשֶׁת ו
וְיִשְׁלַח עַל־פְּנֵי וְיֹאמְרוּ אֱלֹהֵי הַחַיִּית
בְּ־אֵלֵי אֱלֹהִים לֵעַם קִדְּ הַחַיִּית :
וְיִבְרָכֶנּוּ עִמּוֹ וְיִבְרָכֶנּוּ עַל־פְּנֵי א
אֲרָמָה וְיֵצֵא־בִּי וְיִשְׁמַעֲהָ עַל־עַמ
עִמּוֹ : וְיֹאמְרוּ הֵן
הָאֵל

לְאַתְבִּיּוֹ וְלִשְׁמֹרֵי מִצְוֹתָיו
הִטְאָנוּ וְעֹנֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּמִרְדָּנוּ וְ
נִסּוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל עֲבוּרֵי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר הִבִּיּוּ בְשֵׁמֶךָ אֶל מַלְכֵינוּ שֶׁ
שָׁרִינוּ וְאַתְחִינוּ וְאֵל כָּל עַם הָאֶרֶץ
הָאֲרָץ : לָךְ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְ
וְלֵנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים בַּיּוֹם הַזֶּה לֹאִישׁ
וְהַדָּה וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְלִכְלֵ יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל הַקּוֹבִים וְהַחֲקִים בְּכָל־הָ
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִחַתָּם שֵׁם בְּמַעַ
בְּמַעַלְמֵ אֲשֶׁר מַעַלְו־בְךָ :
יְהוָה לֵנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים לְמַלְכֵינוּ
לְשָׁרִינוּ וְלִאַתְחִינוּ אֲשֶׁר הִטְאָנוּ לְ
לָךְ : לְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵק
הַרְחָמִים וְחַסְלוֹהוֹת בִּי מִרְדָּנוּ בְּ
בֹר : וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלֶכֶת בְּהוֹרֹתָיו אֲשֶׁר
אֲשֶׁר k v

הַעֲרֵב וְהַתְּקַן אֲשֶׁר נֶאֱמַר אֵימַת ה
הִיא וְאֵימַת סִתּוֹם הַחֹזֶן מִי לַיָּמִים
בָּבִים : וְאֵי דִגְיָל וְהִייתִי
וְהִלִּיתִי יָמִים וְאִקּוֹם וְאֶעֱשֶׂה אֵת
-- מִלְּאֵנָה הַמֶּלֶךְ וְאֶשְׁתַּחֲוֶה עַל--
הַמִּזְבֵּחַ וְאִין מִבֵּין : בְּשָׁנָה
אֵת לַדְּנוּשׁ בְּן־אֶהְיֵה מִזְנוֹעַ
מִזֵּי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכֵי בִשׁ
בְּשָׁנִים : בְּשָׁנָה אֵת לַמֶּלֶךְ
אֵי דִגְיָל עֵינֵי בְּסִפּוּיִם מִסִּפּוּר
הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דַבַּר יְחִוָּה אֶל--
יְהוָה הַעֲבִיב לַמֶּלֶךְ לַחֲנוּכָה י
יְהוָה שְׁנַעִים שָׁנָה : וְאֵימַת
אֵת פְּעִי אֶל־אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבִקֵּשׁ
הַמֶּלֶךְ וְהַחֲנוּכָה בָּאוֹם וְשֵׁק וְאֵימַר
: וְאֵתְּפֹלֵל לַיְחִוָּה אֱלֹהֵי ו
וְאֵימַת וְאֵימַת אֵימַר אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים
הַגָּדוֹל וְהַגִּבּוֹר שְׁמֹר תְּפִילָּתִי וְהַחֲסֵךְ
לְאֵתְּבוּרִי

עלינו בו שדיק יהוה אלהינו ע
על כל מעשיו אשר עשה ולא
שמענו בקלו

ועתה ארנו אלהינו אשר הוצאתה
את עמך מארץ מצרים בניד זה
הזקק ותעש לנו שם ביום הזה ה
הטאנו ושמענו

ארנו בכל צדקתך ישע זא אמן
והמתן מעיניך ירושלים הר קדש
קדשך בני בהטאנו ובעונות אבת
אבותינו ירושלים ועמך להרפה ל
לכל סביבותינו

ועתה שמע אלהינו אל תכלה
עבדך ואל תחננו ורחמי פניך ע
על מקדשך השמים למען אר
ארנו

הטה אלהי
אונך ושמע פקח עיניך וראה ש
שממתינו ותקור אשר נקרא ש
שמך

אֲשֶׁר-וַתֵּן לְפָנָיו כִּי עָבְדוּ הֵן
הַגִּבּוֹרִים וְכָל-יִשְׂרָאֵל עַ
בְּדָוָךְ אֶת-הַחֹרֶת וְסוּר לְבַלְתִּי שׁ
שָׁמוּעַ בְּקִלְךָ וְחַסְדְּךָ עָלָיו הָאֱלֹהִים
וְהַשְׁבַּע אֲשֶׁר בְּחֻבְבָה בְּחֻבְבָה מִשׁ
מֹשֶׁה עָבַד הָאֱלֹהִים כִּי הִטְאָנוּ ל
לוֹ וְיָקָם אֶת-זַמְרִיר א
אֲשֶׁר דָּבַר עָלָיו וְעַל-שִׁפְטָיו א
אֲשֶׁר שִׁפְטָנוּ לְהַבִּיא עָלָיו וְעַתָּה
גְּדֹלָה אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשִׂיתָ חַחַח עַל
הַשָּׁמַיִם כִּי אֲשֶׁר וְעַשְׂתָּה בִירוּשָׁלַם
בִּירוּשָׁלַם
כִּי אֲשֶׁר בְּחַיִּים בְּחַיִּים מֹשֶׁה אֶת נ
עַל-חֻבְבָה הַזֹּאת כִּי אֶת עָלָיו וְלֹא
הָלָיו אֶת-פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו ל
לְשׁוֹן מִעֲוֵנוֹ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם כִּי אֶת
בְּאֵמֶת
וְיִשְׁקוּ יְהוָה עַל-חֻבְבָה וְיִבְרָא
עָלָיו

וּבֵין בְּרֵכָה וְהִכָּן כְּמִרְאָה
שְׁבַעִים שְׁבַעִים נִחְמָד עַל עַמּוּד
וְעַל עֵיז קֹדֶשׁ לְבֵלָא חֲפָשֶׁע וְ
וְלַחֲתָם חֲטָאוֹת וְלִכְפֹּר עֵוֹן וְלַהֲבִיֵּא
צָדִיק עַל מֵיִם וְלַחֲתָם חֲזוֹן וְנִבְיֵא
וְלִמְשַׁח קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יְהוָה
וְהַיּוֹעַ וְחֲשָׁבֵל מִן מִצָּא דְבַר לַח
לְהַשִּׁיב וְלִכְנוּת יְרוּשָׁלַם עַד מ
מְשִׁיחַ נְגִיד שְׁבַעִים שְׁבַעִה וְשֵׁב
וְשְׁבַעִים שְׁשִׁים וְשָׁנִים תְּשׁוּב וְ
וְנִבְנֶתָה רְחוֹב וְחֲרוֹץ וּבְצוֹק הַעֵת
הַעֲתִים וְאַחֲרֵי הַשְׁבַּעִים שְׁשִׁים
וְשָׁנִים יִבְרַח מְשִׁיחַ וְאִין לוֹ וְהַעִיר
וְהַקֹּדֶשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד חֲבָא וְקִינֹ
בְשִׁטָּה וְעַד קִי מִלְחָמָה נִחְרָצָה ש
שְׁמֵמוֹת וְהַגְּבִיר בְּנִית
לְרַבִּים שְׁבוּעַ אַחַר וְחֲצִי הַשְּׁבוּעַ י
יִשְׁבִּית זָבַח וּמִנְחָח וְעַל כְּנֹת שֶׁק
שְׁקֻצִים

שמך עליה כי לא על אדוקתנו
אנחנו מפילים ההגיונו לפניך
כי על והמין הנבים
אנוי שמעה אנוי סלחה אנוי ה
הקשיבה ועשה אל האחר למענך
אלהי כי שמך נקרא על עיני ו
ועל עמך ו ועוד אני מנפנ
ומתפלל ומתודה הסאתי והסאת
עמי ישראל ומפול החנתי לפני
יהוה אלהי על חר קוש אלהי
ועוד אני מנפנ בתפלה
והאיש בניאל אשו ואיתי בתו
בהזון בתחלה מועת ביעת נצע
אלי בעת מנחת ערב ו
ויבן וינפנו עמי ויאמר בניאל ע
עתה יצאתי להשפילך בינה
בתחלה ההגיונו יצא וברו ואני
באתי להגיד כי המדות אפה וט
ובין

דגיתו בתרשיש ופניו כמראה ב
בוס ועיניו כלפניו אש הזעתי
ומרגלתי בעין נחשת קלל וקול
דבריו נקול המון

והאיתי אני ונאל לבני את-הם
המראה והאשנים אשר היו עם
עמי לא נא את המראה אבל ה
הנה גדולה ופלה עליהם ויבררו
בהם : ואני בשארתי לבני
ונא את המראה הגדולה האת
ולא ישאר בי עם ויהי גהפן עלי
למשה ולא עזתי עם

ואשמע את קול דבריו ונשמעי
את קול דבריו ואני היתי גזם על
פני ופני אנא : והנה יד געה
בי והיועני על--ברמי ועפתי יד
ידי : ויאמר אלי דגאל איש
המדות הנתן פניו אשר אצני ונתן
אלני

שקדתיים משמם ועד הלה ויהי
והחזיקה תמו על שמם
בשנה שלוש לכוש מלך פרס ו
דבר וגלה לזה הל אשר יקרא ש
שמו בלסאשאר האמה הנבר וה
נאשא גדול ועין את הנבר ונעיה
לו פמנצה : : פמים ההם
אני גנאל היתה מנאבל שלשה
שננים ימים : : להם המ
תמורה לא אגלהי ונשד ויהי לא
הא אל פי וסוף לא סופי ע
ע מלאה שלשה שננים ימים
ובזם עשנים ואנבעה
לחדש הראשון ואני היתה על
יד הנבר הגדול הוא תוסל :
נאשא את עני וארא והנה איש
את לטיש פנים ומתניו הגרים
פנים אפיו : :
ואיתו

אל העמר לגדי ארני במראה נ
גדפתי צירי עלי ולא עזרתי כח
: וחיך יוכל עכו ארני זה לנפני
עם ארני זה ואני מעפה לא יעמר
יפי כח גושמה לא ושארתי מי
ניסה ויגע מי במראה אנס ויהו
גחוקתי : ויאמר אל-
בירא איש-המדות שלום לך הז
חוק והוק ונפני עמי החוקתי
ואמרתי ידני ארני מי חוקתי :
ויאמר הודעה למה באתי אליך
יענה אשני להלחם עם שני מי
פניס ואני יוצא ונתה שני יות ב
אז : אמל אגיד לך
אני-הרשום ננתי אמה ואני אה
אדו מהחוק עמי אל-אלה מי-א
אם מינאל שונם :
ואני נשנת אהת לגניוש דמדי ע
עמי :

L

אליך ועמך על עמך בני עתה
שלחתי אליך ונבחרו עמי את
הנבחר הזה עמדי מרעיו
ויאמרו אלי אל תירא וניאל מי
מן היום הראשון אשר נתת את
לבך לחביון ולהתענות לפני אל
אלהיך ושמעו וברוך ואני באתי
בנבחרים : וישו מלכות פרס
עמו לנגדי עשרים ואחד יום והנה
מיבאל אחר השנים הראשנים א
בא לעזרתי ואני וחתרתי שם אל
מלכי פרס : ובאתי להבינך
את אשר יקרה לעמך באחרית ה
הימים בני ערו חזון לימים :
ונבחרו עמי בנבחרים האלה ות
נתתי פני אנחה ונאלמתי :
והנה ברמיה בני אדם נאע על ש
שפתי ונאספה מי נאנבנה ונאמר
א

דלא תעזוב כחה תורע ולא יעמז
הורע ותתן היא ומטיאה ותילכה
ומתויקה בעתים
ועמז מעז שרשית פנו ונבא א
אל החיל ונבא במעוז מלך הא
הצפון ועשה בהם והחזיק
וגם אל היתם עם וסניתם עם-נ
עלי המותם נסת וזהב בשני יט
נבא מיתנים והוא שנים יעמז מ
מלך הצפון
נבא
במלכות מלך הגג ושם אל-אנ
אנמה
נבנו והגרו ואספה
המות היליס רבים נבא הוא ושסת
וענו ושם והגרו ער מעוז
והמורמר מלך הגג נבא ונלהם
עמו עם-מלך הצפון והעמיו ה
המות נב ונמו המות נבנו
נבא המות ירום לבנו והמי
והמול L ה

עמדי למחזיק ולמעוז לו
לעתה אמת אגיד לך הנה עור ש
שלשה מלכים עמדים לפני
והתביעי ועשית עשר גדול מכל
בהזקתו בעשורו ועור חבל את מ
מלכות ית
מלך אביר ומשל ממשל רב וע
ועשה כדגונו
בעמרו השמר מלכותו וחתך ל
לארבע רוחות השמים ולא לאת
לאחרותו ולא במשלו אשר משל
בו הנפש מלכותו ולא אחוים מל
מלכו אלה ויהי חזק מ
מלך חגב ומן שריו ויהי חזק על
עליו ומשל ממשל רב ממש
ממשלתו ויקץ שנים
והחברו ובה מלך חגב תבא אל
מלך הצפת לעשות מישורים ו
ולא

היה : וישב פניו לאיוֹם
זלכו רבים והשפית קצין חרפתו
לו בלתי חרפתו ישוב לו : וישב
פניו למעוֹן ארצו ונבשל ונפל ו
ולא ימצא : ועמד
על פני מעביר נוגש הדר מלב
מלכות ובנימים אהנים ישבו ול
ולא באפים ולא במלקוח :
ועמד על פני נבוח ולא נתנו
עליו חוד מלכות הבא בשלות ו
והחזיק מלכות בחלקלקות :
הרעה השטה ישטפו מלפניו וי
וישברו נגס וציד כרית :
ומד ההחברות אליו יעשה מרמת
ועלה ועזם במעט גוי :
בשלות ובמשמני מדינת יבא ו
ועשה אשר לא עשו אבתיו ואם
באבות אבתיו מה ושאל גרמא
L 109 לגם

וְהַפִּיל וְנִבְאָה וְלֹא יִעוֹז
וְשֵׁב מֶלֶךְ הַצִּפּוֹר וְהַעֲמִיד הַמּוֹז
כִּי מִן הַרְאֵשׁוֹת וְלִקְדַּת הַעֲתִים שׁ
שָׁנִים יִבּוֹא בּוֹא בְּחֵל גְּדוֹל וְכֵן
וּבְרִנּוֹשׁ רַב וְנִבְעָתִים
הֵם רַבִּים יַעֲמִידוּ עַל-מֶלֶךְ הַנּוֹר
הַגָּב וּבְנֵי מְרִיזֵי עַמּוֹ יִנְשָׂא לֵת
לְהַעֲמִיד הַזֶּה וְנִבְשָׁלֵה
וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַצִּפּוֹר וְיִשְׁמֹר סִלְלָה
וְלִבְנֵי עֵד מִבְּעוֹדָה וְהַעֲוֹת הַגָּב
לֹא יַעֲמִידוּ וְעַם מִבְּחֵרֵי וְאֵין בֵּת
לְעַמּוֹ וְיַעֲשֶׂה תֵבָא א
אֵלָיו בְּרִצּוֹנוֹ וְאֵין עַמּוֹ לִפְנֵי וְי
וְיַעֲמִיד בְּאֶרֶץ הַצִּבִּי וְנִבְלָה בְּיָד
וְיִשֶׁם פְּנִי לְבּוֹא ב
בְּחֵקת מֶלֶךְ מִלְּבִנְתּוֹ וְיִשְׁרִים עַמּוֹ
וְעֲשֶׂה וְכֵן הַנְּשִׂים יִתֵּן-לוֹ לְחַשׁ
לְחִשְׁתִּיתָהּ וְלֹא הַעֲמִיד וְלֹא-לוֹ ת
הַחֵת

וְזָעַם עַל-בְּרִית־קֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׂא
וַיָּבֹן עַל-עֹזְבֵי בְרִית קֹדֶשׁ :
וְזָרְעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמִדוּ וְחָלְלוּ חֵם
הַמִּקְדָּשׁ הַמְעוֹז וְהַסִּירוּ הַחֲמִידוֹ וְ
וַתִּתֵּן הַשְּׁקוּץ מִשְׁוֹמֵם :
וַיִּרְשָׁעוּ בְרִית וְחַיִּית בַּחֲלָקוֹת וְ
זָעַם יִדְעֵי אֱלֹהֵי וְחֹקֶה וְעָשָׂה :
וּמִשְׁבִּילֵי עִם וּבִינוּ לְרַבִּים וְנֹב
וְנִבְשְׁלוּ בַחֲרֹב וּבְלַחְבָּת בְּשָׂבִי וּבִ
וּבְכֹזֶה וּמִים רַבִּים :
וּבְחַבְשָׁלִים יַעֲזֹרוּ עִזֵּי מַעֲט וְנִלוּ
עַל־יָחַם רַבִּים בַּחֲלָקִלְקוֹת :
וַיִּמְדוּ הַמִּשְׁבִּילִים יִפְשְׁלוּ לַצְּרוּת
בָּהֶם וּלְבֹרֵי וּלְלַבֵּן עַד-עַת קִד ב
כִּי-עוֹד לַמוֹעֵד :
וְעָשָׂה
בְּרִצְנוֹ הַמֶּלֶךְ וַיְהִרֹמֵם וַיְהַגְדֵל עַל
כָּל-אֵל וְעַל אֵל אֱלֹהִים יִדְבַר נֶפֶל
נֶפֶל אֹתָהּ וַיַּחֲלִיחַ עַד-כָּלָה זָעַם כִּי
בִי

לָהֶם יִכּוּזוּ וְעַל מִכְצוּרִים יִתְשֹׁם
מִחֲשַׁבְתֵּיהֶם וְעַד-עַתָּה
וַיַּעַר כְּהוֹ וּלְבָבוֹ עַל-מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
בְּחֵיל גְּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יִתְגַּדֵּחַ לִ
לְמַלְחָמָה בְּחֵיל-גְּדוֹל וְעַיִנָּם עַר
מֵאֵד וְלֹא יַעֲמֹד בִּי-יִחְשְׁבוּ עַ
עֲלֵיו מִחֲשָׁבוֹת : וְאֶבְלִי
פֶת-בְּאֵר יִשְׁבּוּרָהּ וְחֵילוֹ יִשְׁטוֹת
וְנִפְלְאוּ הַלְלוּם רַבִּים :
וַיִּשְׁנִיחֵם הַמַּלְאָכִים לְבָבָם לְמַרְעֵו
וְעַל-שִׁלְחַן אֹהֶר בּוֹב יִדְבְּרוּ וְלֹא
תִצְלַח בִּי-עוֹד קִדְ לְמוֹעֵד :
וַיֵּשֶׁב אֲרָצוֹ בְּרִנּוֹשׁ גְּדוֹל וּלְבָבוֹ
עַל-בְּרִית קֹדֶשׁ וְעִשָּׂה וְשָׁב לֹא
לְאֲרָצוֹ : לְמוֹעֵד
וַיִּשָׁב וּבָא בְּנֶגֶב וְלֹא-הָיְתָה בָּרָא
בְּנִאשׁוּנָה וּבְכַתְרוֹת :
וַבָּא בְּנֵי אֲזַיִם בְּהִים וּנְבָאָה וְשָׁב
וְזַעַם

דשלה ידו בארצות הארץ מצרים
לא תהיה לפליטה
זמשל במכמי תחב ותבסת וב
אכל המדות מצרים ולבנים וב
ונשים במזעזיו : ושמועות
זבתלהו ממזנה ומצפון ויצא ב
בהמא גולה לתשמיר ולתחרים ר
ענים : ויסע אחלי
אפניו בין ימים לתר צבי קדש
זבא ער קצו ואין עוזר לו :
זבעת תהיא יעמד מיבאל חשור ה
זגדול תעמד על בני עמד הוי
זתיתה עת צנה אשר לא זתיתה
מתיות גוי ער העת תהיא זבעת
זתהיא זמלט עמד על הנמצא בהוב
זספר : זרבים מישיגי ארמת
עמד יקוצו אלה להיו עולם ואלה
לתרפות להזאת עולם :
וזמשבילים L v

כִּי תִחַדְתָּהּ וַעֲשֵׂתָהּ
וְעַל-אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו לֹא יִבְיֹן וְעַל-
הַמִּדּוֹת וְשֵׁים וְעַל-כָּל-אֱלֹהִים לֹא י
יִבְיֹן כִּי עַל-כָּל וְתִגְדֹל
וְלֹא-אֱלֹהִים מַעֲשִׂים עַל-כֵּן וְנִפְדּוּ וְל
וְלֹא-אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּהוּ אֲבוֹתָיו י
יִנְבֹּא בְּהַבֵּן וּבְנִסְתָּהּ וּבְאֲבָן יִקְרָה ו
בְּתַמְדוֹת וְעֲשֵׂה לִמ
לְמַעַרְבֵי מַעֲשִׂים עִם-אֱלֹהִים זָכוּ א
אֲשֶׁר חִבְּיוּ יִרְפָּה בְּבוֹד וְהַמְשִׁילִם
בְּנִבְנִים וְאֵימָה יִהְיֶה בְּמַחֲיוֹ
וְכַעַת קִד יִתְנַחֵם עִמּוֹ מֶלֶךְ הַגֹּב
וְיִשְׁמַעַר עֲלֵינוּ מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן כְּרֹכֵב ו
בְּמַרְשֵׁים וּבְאֵימֹת וְכֹחַ וְנֵא כֹחַ
בְּאֵימֹת וְשִׁטָּה וְעֵבוּ
וְנֵא בְּאֵרֶץ הַצִּבּוֹר וְנִבְוֹת יִבְשָׁלוּ ו
וְאֵלֶּה יִמְלִטוּ מִיַּד אֲדוֹם וּמוֹאֵב
וְהַאֲשִׁית בְּגֵי עֲמוֹ
וְיִשְׁלַח

אֲדַבֵּר מִתְּחִלָּה אֵלֶיךָ
וְיֹאמְרוּ לְךָ בְּנֵי אֱלֹהִים
וְהַתְּמִים הַדְּבָרִים עַד-קֶזֶז
וְהַבְּרָרָה וְהַתְּלַבְּנָה וְיִשְׁפָּפוּ רַבִּים וְהַ
וְהַחֲשִׁיעוּ רַשְׁעִים וְלֹא יִכְיֶנּוּ כָּל-
רַשְׁעִים וְהַמְּשֻׁבָּלִים יִכְיֶנּוּ :
וְהַמַּעַת הַזֶּה הַתְּמִיד וְלֵת שְׂקוּד
שָׁמַם יָמִים אֵלֶּה מֵאֲהָרִים וְהַחֲשִׁיעִים
אֲשֶׁרֵי הַמַּחֲבָה וְיִגִּיעַ
לְיָמִים אֵלֶּה שְׁלֹשׁ מֵא
מֵאֹת שְׁלֹשִׁים וְהַ
וְחַמִּשָּׁה :
וְאַתָּה לְךָ
לְקֶזֶז
וְתַנּוּחַ וְהַעֲמֹד
לְגַגְלֶךָ לְקֶזֶז
תִּימִין
כִּי :

והמשפתי לים והתירו מותו חרקי
ומצויקי הרבים כנכמים לעולם
ועד : ואמה דגאל סתם
הרבים והתם הספר ער עת קז
ישטור נמים והנה העת :
וראיתי אני דגאל והנה שנים את
אחרים עמדים אחר הנה לשפת ה
הוא ואת הנה לשפת היא :
ויאמר לאיש לבוש תבנים אשר
ממעל למימי היא ער מהי ק
קז תפלאות : ואשמע א
את האיש לבוש תבנים אשר מ
ממעל למימי היא ויום ומינו
ושמאלו אל השמים וישבע בה
בהי העולם כי למועד מועדים ו
והיו ונבלות ופז נר עם קוש ת
תכלית כל אלה : וידע
נאני שמעתי ולא אבין ואמנה א
אני

communis fo. xxi. pag. ii. li. xiiii. le
ge בבל והגיתו בבל fo. xxiii. pag. i. lin.
vii. lege pro masculini Masculinū
pag. ii. lin. ii. lege. בעלתי fo. xxiiii
pag. ii. li. vii. ante uerbum punctus
delendus est. fo. xxvii. pag. i. li. vl-
tima scribe יב פ בי pag. ii. li. pe-
uultima בלב fo. xxxiii. pag. i.
linea. xv. פ צורי lege צורי & li. vl-
tima pro verba uerbum. folio
.xxxiiii. pagina. i. linea. penultima
insere statim post .. apparet ut.
pagina .ii. .linea. .xiiii. lege
תתקפית fo. xxxv. pagina .ii.
linea. .xiiii. lege commutatur.
folio. xxxvi. pagi. ii. linea. vltia
pro ila scribe Ali. folio . lx .
pagina. i. linea. penul. lege immu-
tabiles

Errores.

Hebrææ & Chaldeæ vbiq; in me-
dia syllaba cū dyphthongo æ lege
In titulo p quæ lege que line dyph-
thongo. foli. ii. pag. i. linea vii. lege
literæ. itidem & fo. iii. pag. i. li. pe-
nultima. fo. v. pag. i. linea vltima le-
ge solitario. folio eodē pag. ii. li. x.
pro . . . lege . . . fo. vi. pag. i. linea xiiii
lege exercitio. fo. ix. pag. i. li. i. lege
harmoniam & linea v. lege תריש
fo. xi. pag. i. linea iiii. pro, si ne ver-
borū aut, lege sine verborū, aut de-
leta uirgula post aut, eodē fo. pa.
ii. line. x. lege. ימרת fo. xiiii. pag. i.
linea vltima lege שנתים foli. xiiii.
pag. ii. li. vii. lege רשע & li. x. lege
בהבלת fo. xvi. pag. ii. li. xii. lege
communis

tabiles. fo. lxxiiii. pa. i. li. penultima
lege 778 fo. li. pag. i. lin. xi. pro
preciperent lege perciperent .

Wittembergæ .iii. Idus

Aprilis. Anno.

M. D. XXV.

Be 426.

8
f

ULB Halle

3

003 864 294

D.

[Faint, illegible handwritten scribbles]

